

סֵפֶר
תְּקוּנֵי הַזֶּהָר

שְׁחֵבֵר הַתְּנָא הָאֱלֹקִי
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי

עִם פֶּרוֹשׁ פְּשׁוּט
לְהַבֹּת אֶשׁ

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות:

לזכות

נשמתו הקדושה והטהורה
הזכה והברה של

אדמו"ר עט"ר מאור ענינו

רבי אליעזר שלמה

בן הגה"צ רבי מנחם זאב זצ"ל

שיהיה מליין יושר בעבור תלמידיו היקרים
והמסורים שזכו לקיים את בקשתו וצוואתו להדפיס
את הליקוטי מוהר"ן בכרך אחד ובאותיות גדולות
מאירות עניים, מחולק לפי סדר לימוד יומי, כפי
שמסר נפשו להחדיר בנו כל ימי חייו ויהיה לו לנחת
רוח גדול על שזכה להשאיר תלמידים שעוסקים
במ"נ להדפיס ולהפיץ את דעת רביז"ל בעולם
בזכותו ובכוחו.

ספר

להבות אש

צִיּוּרִים וּפְרָחִים, פְּשָׁטִים וּרְמָזִים,
דְּרָשׁוֹת וְסוּדוֹת, מְעַט הַכְּמוֹת וְרַב
הָאֵיכוֹת, שְׁנַת־חֵדֶשׁ אֶצְלִי בְּשַׁעַת לְמוֹדֵי
תְּקוּנֵי זֶהר הַקְּדוֹשׁ.
(כְּמוֹכָא בְּהַקְדָּמָה מְעַבֵּר לְדַף)

בְּנוֹי וּמִיָּסֵד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵחַ הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן,
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עִילָאָה, אֲדוּגִינוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי
רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹרֵחַ נִפְלָא,
אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבֵּי נִתָּן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וּמִשְׁלָב בְּפָסוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים
וּמֵאֲמֵרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא מְדַרְשִׁים
וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ.

הוֹכָא לְדָפוּס
עַל יְדֵי חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִי"ה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

***

הוצא לאור על ידי
ניצני הקודש הוצאה לאור
יבנאל ת.ד. 599
טלפקס: 151-774-419-808
דואר אלקטרוני: nizaniakodes@gmail.com

***

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות
"ניצני הקודש הוצאה לאור" - חנות

054-2287882

בואו והתחברו אל האור הגנוז
מבצע נדיר חותמים הו"ק ע"ס 52 ש"ח בלבד
ומקבלים חנינם סט ספרים יוקרתי

בקרו באתרנו

nitzaney-hakodesh.co.il

הקדמה

אמר השפל והדל זכני הקדוש ברוך הוא לסים כמה פעמים את ספר הקדוש תקוני זהר כאשר צונו רבנו ז"ל להיות רגיל באמירת ספר התקונים אפילו כל השנה, והיא סגולה גדולה לנשמה. ובכל פעם כשהייתי רגיל באמירת תקונים נפל בדעתי איזה פרוש פעם בדרך פשט, ופעם בדרך רמז ופעם בדרך דרש, ופעם בדרך סוד, אבל אף פעם לא עלתה על דעתי לרשמו על הספר בכתיב משני טעמים: טעם אחד - כי מבאר בדברי רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רפה) אשר סודות התקונים כל עורות אילי נביות וכו', לא יוכלו לפרשו את עומק סודותיה, ובפרט כפי שהשיגו הוא ז"ל עין שם. ועל כן מה שינד אפילו לרשם על פני הכתיב ומי יבוא אחר הפלך? טעם שני - ידוע לכל מי שרגיל בתקוני זהר אשר במעט כל שורה ושתי שורות הם כבר ענינים אחרים ומכל שכן עמוד שלם וכו', וכבר מדבר מענינים

וְעוֹלָמוֹת וְסוּדוֹת אַחֲרֵים, וְאִם בֶּן מֵה שְׁנֵי, וְאִיךְ שְׁנֵי
 לְקִשְׁרֵם? בְּיָדוֹעַ לְיִוְדָעִים. וְכָל אֱלוֹ שְׁכֵן פְּרִשׁוּהוּ הָיָה
 בְּדֶרֶךְ דְּרוֹשׁ עַל פִּי פֶשֶׁט אוֹ עַל פִּי כְתָבֵי הָאֲרִיז"ל,
 וּמַחֲמַת שְׁנֵי טַעְמִים אֱלוֹ אִף פֶּעַם לֹא עָלְתָה עַל
 לְבִי לְרִשְׁמוֹ עַל פְּנֵי הַכְּתָב, כִּי דִרְכֵי הוּא בְּשַׁעָה
 שְׂאֵנִי אוֹמֵר תְּקוּנִים נוֹפֵל בְּדַעְתִּי אִיזָה פֶשֶׁט אוֹ רְמֵז
 אוֹ דֶרֶשׁ אוֹ סוּד וְאֶפִּילוֹ שְׂאֵין לָהֶם קֶשֶׁר אֶל מֵה
 שְׁכַתּוֹב קֶדֶם אוֹ אַחֲרֵ כֶּד. וְאִם בֶּן, מֵה שְׁנֵי אֶפִּילוֹ
 לְרִשְׁמוֹ עַל פְּנֵי הַכְּתָב, כִּי יִרְאֶה הַדְּבָר מוֹזֵר לְגַמְרֵי
 לְהַמְעִין בָּהֶם.

אִךְ הָיִית שְׁסַבֵּב הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִי
 פְּרָטִיית שְׁבִיזוֹם ג' פְּרִשְׁת בְּהַר י"א אִיר ה'תשמ"ט
 בְּלִילָה קֶרְתָּה לִי תֵאוֹנֵת דְּרָכִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְדֶרֶךְ
 נִם גְּלוֹי נִצְלָתִי מִמּוֹת לְחַיִּים, רַק נִשְׁבְּרוּ לִי ג' אֶצְבָּעוֹת
 בְּרַגְלֵי הַיְמִינִית, וְתַכְף וּמִיד קִבְּעוּ כִּי עָלִי לְעַבּוֹר נְתוּחַ,
 וְחֻזְרָתִי לְמַחְרָתוֹ בְּאֶרְצוֹת הַבְּרִית, וְגַם שָׁם קִבְּעוּ שְׁנֵי
 רוֹפְאִים מִמַּחִים שְׁעָלִי לְעַבּוֹר נְתוּחַ. וְהַכְּרַחְתִּי לְהַכְּנִם
 בְּיוֹם ג' לְסֹדֵר בְּחַקְתִּי ל"ג בְּעֶמֶר לְבֵית חוֹלִים, וְאִז
 הַתְּחַלְתִּי לֹאמֵר אֶת סֵפֶר הַתְּקוּנִים עוֹד פֶּעַם, וְחֻזֵר

ונפל בדעתי פשטים ורמזים, דרושים וסודות, ואז
 בשכבי בבית החולים - בין הקבלות שקבלתי על
 עצמי היתה גם קבלה זו שאם אזכה לעבור את
 הנתוח בשלום, אז ארשם על פני הכתב כל מה
 שנופל בדעתי בעת אמירת התקונים - יהיה מה
 שיהיה, דבר גדול או דבר קטן, דבר פשוט או דבר
 עמוק וכו', וביום רביעי י"ט איר עברתי נתוח מספד
 וקשה, ובליל שישי אור ליום כ"א איר התשמ"ט,
 התחלתי לכתב את הספר הזה כשערין אני שוכב
 בבית חולים מלא יסורים קשים ומרים וכו', ובשבת
 קדש פרשת בחקתי נתבשרתי מהרופא שאני כבר
 יכול לצאת מבית חולים ביום ראשון. יעזרני הקדוש
 ברוך הוא לרפואה שלמה בתוך שאר חולי ישראל
 לצאת מהמיצר, וקראתי את ספרי זה "להבות א"ש",
 אשר בשם זה מרמז שנתהפך לי מו"ת לחי"ם. כל
 זה כתבתי בבית חולים, מוצאי שבת קדש פרשת
 בחקתי התשמ"ט, הקדוש ברוך הוא יאריך ימי ושנותי
 בנעימים, ויזכני לגמר את כל הספר הזה וכן ספרי
 "מראה א"ש" על כל הזוהר הקדוש שהתחלתי מכבר,

ובן יתר כל הספרים שהתחלתי, ואזכה להדפיסם
ולקפיצם בכל תפוצות ישראל אמן בן יהי רצון.

הקדמת תקוני הזֶהר

רבי שמעון אֶזל ליה וערק למדברא דלוד
 ואתגניז בחד מערתא הוא ורבי אלעזר
 בריה, אתרחיש ניסא נפק להון חר חרוב וחד
 מעינא דמיא, אכלי מההוא חרוב ושתן מההוא
 מיא, והנה אליהו ובור לטוב אתי להון בכל

להבות אש

התחלתי לכתב בליל ששי כ"א איר התשמ"ט בבית
 חולים בשכבי על ערש דוי עם יסורים קשים
 ועזרני הקדוש ברוך הוא להשלים את ימי ושנותי בטוב
 ובנעימים בבריאות השלמה ולהגדיל תורה ולהאדירה,
 לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך כפי שהורנו
 רבנו הקדוש והנורא בוצינא קדישא עילאה רבי נחמן
 מברסלב זי"ע

אֶזל ליה וערק למדברא דלוד, ויש לדקדק בפל הלשון
 "אֶזל" ו"וערק" וכן סתירת הלשון "אֶזל" הוא הליכה
 ו"וערק" הוא בריחה, אך יש לומר כי הגה את ספר

יֹמָא תְּרֵי זִמְנֵי וְאוּלְיָהּ לֹזַן, וְלֹא יָדַע אֵינִישׁ בְּהוּ
וְכוּ, בְּזַחַר חֲדָשׁ פְּרָשְׁתַּת תְּבוּא כְּתוּב שָׁם.

וְדָא אֲתַקְרֵי תְּקוּנֵי הַזֹּהָר דְּאִינוּן שְׁבַעִין אַנְפִּין
לְאוּרֵייתָא דְּפָרִישׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי
בְּמַלְתַּת בְּרֵאשִׁית מִסְתְּרֵי אוּרֵייתָא.

לְהַבּוֹת אֵשׁ

הַתְּקוּנִים חֲבֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּמַעְרָה בְּשַׁעַר שְׁבַרְח
מִמְלַךְ הָרוּמֵי כְּמוּכָא בְּגִמְרָא (שְׁבַת ל"ג:) וּמוּכָא שָׁם, אָזִיל
הוּא וּבְרִיָּה טָשׁוּ בֵּי מְדַרְשָׁא, כָּל יוֹמָא הָוֵי מֵייתֵי לְהוּ
דְּבִיתָהּוּ רִיפְתָּא וְכוּזָא דְּמֵיָא וְכַרְכֵּי, כִּי תַקִּיף גְּזִירְתָּא אָמַר
לִיהּ לְבְרִיָּה נְשִׁים דְּעַתָּן קָלָה עֲלִיהוֹן דְּלָמָא מְצַעְרֵי לָהּ
וּמַגְלִיָּא לָן אָזְלוּ טָשׁוּ בְּמַעְרְתָא וְכוּ, עֵין שָׁם, הָרִי שְׁקוּדָם
אָזְלוּ וְהִטְמִינוּ עַצְמָם בְּבֵית הַמְדַרְשׁ שְׁשָׁם שִׁיף הַלְשׁוֹן
הַלִּיכָה, וּכְשֶׁהֲתַגְבְּרָה הַגְּזֵרָה טָשׁוּ וְעָרְקוּ, בְּרַחוּ לְמַדְבְּרָא
דְּלוּד וְהִשְׁתָּא שְׁפִיר כְּפָל הַלְשׁוֹן "אָזִל" "וְעָרַק" וְהִבֵּן.

וְדָא אֲתַקְרֵי תְּקוּנֵי הַזֹּהָר, רְצָה לוֹמַר, הִינּוּ מַה שְׁלָמַד
עִמָּהֶם אֵלֶיהוּ ז' ל תְּרִין זְמַנִּין מְזָה נִתְחַבֵּר הַסְפָּר
הַזֶּה, וְנִקְרָא תְּקוּנֵי הַזֹּהָר שֶׁהוּא תַקֵּן תְּקוּנִים לְהַזְהִיר זֵהָר
אֶלְקוּתוֹ וְתַבְרֹךְ בְּעוֹלָם.

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן אֶפְתַּח מִלִּין קָמִי שְׂכִינְתָא,
פֶּתַח וְאָמַר וְהַמְשָׁכִילִים יִזְהִירוּ בְּזִהָר
תְּרַקִּיעַ וְגוֹמֵר (דְּנִיאַל יב ג), וְהַמְשָׁכִילִים אֵלֶיךָ רַבִּי

לְהַבִּיט אֵשׁ

דְּאִינוּן שְׁבַעִין אֲנַפִּין לְאוּרֵייתָא, כִּי יֵשׁ בְּתוֹרָה ע' פָּנִים
(עֵינן לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס') כְּמֵאֲמָרָם ז"ל
(סוּטָה ל"ה) עַל פְּסוּק (דְּבָרִים כ"ז ח) בְּאֵר הַיֵּטֵב, בְּשַׁבְעִים
לְשׁוֹן, כִּי כְּשֶׁנֶּתֶן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַתּוֹרָה, נִתְלַבְּשָׁה
בְּעוֹלָם הָעֶשְׂרִיָּה בְּשַׁבְעִים לְשׁוֹן כְּנֶגֶד שְׁבַעִים אַמּוֹת כִּי
בְּכָל הַלְשׁוֹנוֹת שֶׁל הַגּוֹיִים יְכוּלִים גַּם כֵּן לְמַצּוֹא שֵׁם
תּוֹרָה (עֵינן לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ג) וְאֵינן לְאָדָם לוֹמֵר
שְׂאִי אֶפְשָׁר לוֹ לְעַבּוֹד אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמָקוֹם
שֶׁהוּא נִמְצָא וְכוּ', כִּי בְּכָל מָקוֹם שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ וְגַם
בְּתוֹךְ שְׁבַעִים לְשׁוֹנוֹת הָעֶכְבוֹ"ם יְכוּלִים לְמַצּוֹא תּוֹרָה
וְאֵלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מְנַחֲת ל"ד:) טַט בְּכַתְּפֵי
שְׂתִים פֶּת בְּאַפְרִיקַי שְׂתִים לְהוֹדִיעַ שְׁבַכְל הַלְשׁוֹנוֹת שֶׁל
הָעֶכְבוֹ"ם יֵשׁ שֵׁם אֵלְקוּתוֹ הַמְּחִיָּה אוֹתָהּ, וְזֶה נִקְרָא אוּרֵייתָא
דְּעַתִּיקָא סְתִימָאָה שְׂיִתְגַּלְּה לְעַתִּיד לְבֹא שְׁפָל אַחַד יִרְגִישׁ
אֶת עֲרֻבוֹת זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל פְּרֻט מִפְּרֻטֵי
הַבְּרִיאָה וּבְכָל מָקוֹם וּבְכָל הָעוֹלָם לְשׁוֹנוֹת יִמְצָא תּוֹרָה וְזֶה

שְׁמַעוֹן וְחִבְרִיָא, יִזְהִירוּ כִּד אֶתְפְּנִישׁוּ לְמַעְבַּד הָאִי
 חֲבוּרָא, רְשׁוּתָא אֶתְיָהִיב לְהוֹן וְלֹאֲלִיָּהּ עֲמַהוֹן
 וְלָכֵל נְשָׁמְתִין דְּמַתִּיבְתָאן לְנַחְתָּא פִינִיָּהּ וְלָכֵל
 מְלֹאֲכִיָּא בְּאֶתְפְּסִיָּא וּבְאֶרְחָ שְׁכָל.

וְעֵלֶת עַל כֹּלָּא יְהִיב רְשׁוּ לָכֵל שְׁמַהוֹן קְדִישִׁין
 וְלָכֵל הוֹיִין וְלָכֵל בְּנוֹיִין לְגַלְאָה לֹון רֹיִין

לְהַבִּיחַ אֵשׁ

תקוני זוהר המזוהר אלקותו יתברך ומגלה בכל פרט את
 סוד התורה הגנוזה שם וסוד עולה שבעים.

בְּאֶתְפְּסִיָּא וּבְאֶרְחָ שְׁכָל, רְצָה לֹומר שְׁאֲלִיָּהּ וְ"ל וְכָל
 נְשָׁמְתִין דְּמַתִּיבְתָא וְכָל מְלֹאֲכִיָּא נְתַגְלוּ אֵלִיו
 בְּאֶרְחָ שְׁכָל שְׁהוּא רָאָה וְהַשְׁכִּיל וְלֹא אַחַר (כֵּן פְּרָשׁוּ רַוב
 פְּרוּשֵׁי הַתְּקוּנִים) וְכִמוֹ כֵּן הוּא אֶצֶל כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים
 הַזּוֹכִים לְגַלּוּי אֵלִיָּהּ וְ"ל גַּלּוּי נְשָׁמוֹת גַּלּוּי צְדִיקִים
 מְעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן, הוּא רַק בְּאֶרְחָ שְׁכָל וּבְאֶתְפְּסִיָּא הֵם
 רוֹאִים וְשׁוֹמְעִים, וְלֹא זוֹלְתָם שְׁעוֹמְדִים שָׁם.

וְעֵלֶת עַל כֹּלָּא, כֵּן נִקְרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ
 שְׁהוּא לְעֵילָא מְכֹלָא וְלִית מַחְשְׁבָה תְּפִיסָה בּוֹ
 כָּלָל, וְלֹא שִׁיךְ בּוֹ שׁוּם מְרָאָה וְדַמוּת וְשֵׁם וְכוּ', אָלָא

טְמִירִין כָּל שֵׁם בְּדַרְגָּא דִּילֵיהּ, וְרִשּׁוּתָא יְהִיב
לְעֵשֶׂר סְפִירֵין לְגַלְגָּלָה לֹון רְזִין טְמִירִין דְּלֵא אֲתִיְהִיב
רְשׁוּ לְגַלְגָּלָה לֹון עַד דִּיִּתִי דְרָא דְמַלְכָא מְשִׁיחָא.

לְהַבּוֹת אֵשׁ

כְּדִי שְׂיִהְיֶה לָנוּ אִיזוּ הַשְּׂגָה וְתַפְסִיחָה בֵּיהּ נָתַן לָנוּ רִשּׁוּת
לְכַנּוּתוֹ בְּכַנּוּיִים שְׂהֵם כְּנֶגֶד הָעֵשֶׂר סְפִירוֹת שְׂפָהֵם הַתְּלַבֵּשׁ
עֲצָמוֹ כְּבִיכּוֹל.

יְהִיב רְשׁוּ לְכָל שְׂמָהֵן קַדִּישִׁין וְלְכָל הַנּוּיִין וְלְכָל כְּנּוּיִין
לְגַלְגָּלָה לֹון רְזִין טְמִירִין, הִינּוּ בְּכָל סְפִירָה מְאִיר
שֵׁם אַחַר כְּפִדּוּעַ כְּפִי אוֹתָהּ הַסְפִירָה וְכָל סְפִירָה יֵשׁ לָהּ
הַנּוּיָהּ בְּנִקּוּד אַחַר וְיֵשׁ לָהּ כְּנּוּי אַחַר כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי
הַמְּקַבְּלִים (עֵין בְּסִפּוּר שְׁעָרֵי אוּרָה) וּמִי שְׂזוּכָה לְהַפְּשִׁיט
מִחֲשַׁבְתּוֹ לְגַמְרֵי מְכָל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה וּמְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּחִי
הַחַיִּים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא וּמְיַחַד יַחֲוִדִים קְדוּשִׁים בְּאִיזוּ
סְפִירָה שְׂמְדַבֵּק עֲצָמוֹ אִם בְּכַתֵּר אִם בְּחֻכְמָה וְכוּ', וּמְיַחַד
הַיַּחֲוֹד הַשֵּׁיף לְאוֹתוֹ שֵׁם, עַל יְדֵי זֶה נִשְׁפָּע עָלָיו שְׂפַע
רוּחַ הַקְּדוּשׁ וְנִמְשַׁכֵּת עָלָיו הַשְּׂגָת הַחֻכְמָה וְכוּ', וְזוּכָה
לְהַבִּין בְּמַשְׁכָּלוֹת שְׂלַמְעֵלָה מִשְׁכָּל אָנוּשִׁי, וְזוּכָה לְהַשִּׁיג
הַשְּׂגוֹת וְחִדּוּשֵׁי תוֹרָה, וְזֶה סוּבֵב עַל כָּל צְדִיק אָמֵת,
הִינּוּ שְׂפּוֹנָתוֹ הִיא רַק אֶל הָאָמֵת - לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּחִי

תֵּאָנָא וְהַמְשָׁכִילִים יִזְהִירוּ בְּזוֹהַר הַרְקִיעַ, דְּאִיהוּ
 זוֹהַר טָמִיר וְגִינּוּ דְּאֵא בְּתַ"ר, זוֹהַר בְּהִיר
 בְּשַׁחְקִים דְּאֵא חֲכַמ"ה, זוֹהַר זָרִיק נְצוּצִין וּמִבְּחִיק
 בְּבָרְק לְעֵינֵינוּ דְּאֵא בִּינ"ה, זוֹהַר חוֹוֵרוֹ כְּסִיתָרָא דְּאֵא
 גְּרוּל"ה, זוֹהַר זְהִיר סוּמְקָא כְּמַאֲדִים דְּאֵא גְּבוּר"ה,

לְהַבּוֹת אֵשׁ

הַחַיִּים בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְכַל שְׂכָן אֵל רַבִּי שְׁמַעוֹן
 בַּר יוֹחָאי וְחֻבְרֵיו נִתְּנוּ מְלַמְעָלָה רְשׁוֹת לְכָל הַשְּׁמוֹת
 וְהַכְּנֻיִים וְהַיּוֹת לְגַלוֹת לְהֵם סוּדוֹת וְרִזֵּי דְרִזִּין שֶׁל הַתּוֹרָה
 הַקְדוּשָׁה.

תֵּאָנָא וְהַמְשָׁכִילִים יִזְהִירוּ בְּזוֹהַר הַרְקִיעַ, הֵינּוּ רַבִּי
 שְׁמַעוֹן פֶּתַח אֶת סִפְרוֹ עִם פְּסוּק זֶה, שְׁמַרְמֹז
 אֲשֶׁר אֱלוֹ הַמְשָׁכִילִים הַצַּדִּיקִים הַדְּבָקִים בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ
 יִתְבָּרַךְ, הֵם נַעֲשִׂים כְּלִים לְגַבִּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם
 יִזְהִירוּ בְּזוֹהַר הַרְקִיעַ שֶׁהֵם כְּלָלִיּוֹת הַעֶשֶׂר סְפִירוֹת שְׁנֵתְלַבֵּשׁ
 בְּהֵן כְּכִיכּוֹל, וּמְזַהֵר מִכָּל סְפִירָה בְּזוֹהַר אַחַר, וְאֱלוֹ
 הַצַּדִּיקִים הַדְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיְכֻלִּים לְיַחַד הַיְחֻדִים
 הַשֵּׁנִי לְכָל סְפִירָה, מְזַהֵר וּמַאִיר לְהֵם בְּזוֹהַר גִּוֹן צְבַע
 אַחַר, וְעַל יְדֵי זֶה הֵם מְשִׁיגִים רִזִּין וְסוּדוֹת נַעֲלָמִים, כָּל
 אֶחָד כְּפִי מְדַרְגָתוֹ וְהַכְּנָתוֹ.

זוהר מבתיק כליל ירוקא פתמה דא תפארי"ת,
 זוהר ירוק פככב דא נצ"ח, זוהר כליל אוכפם
 וסומק דא הו"ה, זוהר זוהר לכל עיבר כמאן
 דמחא בפטיש וזריק שביבין לכל סטר דא יסו"ד.
 כזוהר הרקיע דאיהו כליל כל גנון, זוהר טמיר
 וגניו, זוהר בהיר בשחקים, זוהר זריק
 נצוצין ומבתיק כפרק לעיניו, זוהר זוהר חוור

לחבות אש

כזוהר הרקיע דאיהו כליל כל גנון, היינו המלכות נקראת
 רקיע ומסך, אשר דרך המלכות עוברות כל
 הספירות, ואי אפשר להשיג שום גנון וצבע, שום ספירה
 ואור המזהיר כי אם על ידי מדת המלכות, שהיא הרקיע
 דאיהו כליל כל גנון, ועכשו מפרט איך שלכל ספירה
 יש גנון אחר.

זוהר טמיר וגניו, זה הפתח שהוא נעלם טמיר וגניו, כי
 מרב גבהו הוא נעלם ונסתר לגמרי.

זוהר בהיר בשחקים, זו חכמה, שהיא אור בהיר ומאיר
 כל"ב נתיבות החכמה הקדומה.

זוהר זריק נצוצין ומבתיק כפרק לעיניו, זו בינה, כי

בְּסִיחָרָא, זֶה־זֶה־זֶה סוּמְקָא בְּמַאֲדִים, זֶה־זֶה מְבַהֵיק
 בְּלִיל יְרוּקָא בְּחַמָּה, זֶה־זֶה יְרוּק בְּכֹכַב, זֶה־זֶה בְּלִיל
 חֲנוּר וְסוּמְקָא, זֶה־זֶה זֶה־זֶה לְכָל עֵיבֵר, בְּמָאן דְּמַחָא

לְהַבּוֹת אֵשׁ

הוא זריק חֲנוּרָה נִיצוּצִין, כִּי אֹרֶךְ הַחֲנוּרָה הוא אֵימָא, אֲשֶׁר
 מְבַהֵיק לְעֵינֵינוּ שֶׁהוא הַחֲכָמָה, זֶה אַבָּא, וּבִיחַד עַל יְדֵי
 הַחֲנוּרָה שֶׁל אַבָּא וְאֵמָא, אֹרֶךְ יֶשֶׁר וְאֹרֶךְ חֲנוּרָה, יוֹרֵד
 אֹרֶךְ גָּדוֹל מִלְמַעְלָה.

זֶה־זֶה זֶה־זֶה חֲנוּרָה בְּסִיחָרָא, זֶה חֲסֵד, כִּי גִנוּן הַחֲסֵד הוא
 לְכֹן, וְהוא כְּדָגְמַת הַסִּיחָרָא הַלְבָנָה שֶׁיְכוּלִים
 לְהַסְתַּפֵּל בָּהּ, כִּי בְּמַרְאֵה הַלְבָן יְכוּלִים לְהַסְתַּפֵּל, וּמִשָּׁם
 נִמְשָׁךְ חֲסֵד.

זֶה־זֶה זֶה־זֶה סוּמְקָא בְּמַאֲדִים, זוֹ גְבוּרָה, שֶׁהיא מֵדַת הַדִּין,
 כִּי בְּכָל פַּעַם מְרָאֵה אָדָם וְאֵשׁ, מוֹרָה עַל דִּין קָשָׁה,
 וְלָכֵן כּוֹכַב מַאֲדִים הוא דִּין גָּמוּר.

זֶה־זֶה מְבַהֵיק בְּלִיל יְרוּקָא בְּחַמָּה, זֶה תַּפְאָרַת כִּי חַמָּה
 הוא בְּתַפְאָרַת, וְכֵן יְרוּק הוא גִּנוּן הַכְּלוּל מִלְבָּן
 וְאָדָם, שֶׁזוֹ מֵדַת הַתַּפְאָרַת שֶׁכְּלוּלָה מִחֲסֵד וְדִין.

זֶה־זֶה יְרוּק בְּכֹכַב, זֶה נֶצַח וְהוא גִּנוּן יְרוּק כְּכוֹכַב, הֵינְנוּ

בפטיש וזריק שביבין לְכָל סְטָרָא, הָכִי מֵהָאִי

❧ לְהַבִּיחַ אֵשׁ ❧

שְׁשׂוּלֵט בּוֹ יוֹתֵר לָבֵן מֵאָדָם, כִּי הוּא מֵצֵד יָמִין שֶׁהוּא
הַחֲסֵד.

זִהָר בְּלִיל חוֹר וְסוּמָק, זֶה הוּד וְהוּא סְמוּךְ לְגְבוּרָה,
וְעַל כֵּן יֵשׁ בּוֹ יוֹתֵר שְׁחֹר וְאָדוּם, אֲשֶׁר שְׁנִיָּהֶם
מֵרָאָה שֶׁל דִּין וְגְבוּרָה, וְשְׁחֹר אָדוּם הוּא אֶלָּא שְׁלָקָה,
כִּידוּעַ.

זִהָר זִהִיר לְכָל עֵיבֵר כְּמֵאן דְּמִחָא בְּפַטִּישׁ וְזָרִיק שְׁבִיבִין
לְכָל סְטָרָא, זֶה הִיסוּד שֶׁהוּא מְזַדְּג עִם הַמְּלָכוֹת
וּמֹרִיד אֶת כָּל הָאוֹרוֹת וְהַגְּוֹנִין אֵלֶיהָ, וְהִטְפָּה שְׁבָה
כְּלוּלָה כָּל הַגְּוֹנִין מִכָּל הַסְּפִירוֹת, הוּא בְּחִינַת זָרִיק
יֹרֵה כַּחֲץ, וְנִתְפָּשֵׁט בְּכֶטֶן הַמְּלָכוֹת לְכָל עֵיבֵר וְלְכָל
צַד, וְכַמוּבָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז״ל (עַץ חַיִּים שַׁעַר לֵאמֹר וְנִחַל פָּרָק
ג) שֶׁהָאוֹרוֹת הַבָּאִים מִיְסוּד דְּדוּכָרָא נִכְנָסִים בְּתוֹךְ יְסוּד
דְּנוּקְבָא וּמִכֵּים שָׁם בְּכַח וּמִתְפָּזְרִים וְנִעְשִׂים שָׁם נִיצוּצִין
דְּקִים אֲשֶׁר הֵם בְּסוּד כּוֹכְבִים הַמְּאִירִים עֵינֵי שָׁם וְאֵלוֹ
הֵן הַכּ״ב הָאוֹתִיּוֹת שְׂיֻצָאוֹת מֵאוֹרוֹת הַסְּפִירוֹת. כִּי בְּכָל
סְפִירָה יֵשׁ אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת (עֵינֵי לְקוּטֵי מוֹהֲר״ן חֶלֶק א' סִימָן
ט) וְכִשְׁפֵּר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּק עֲצָמוֹ אֶל הָאוֹרוֹת הָעֲלִיוֹנִים,

זֶהָר זְהָרִין כְּמָה נְשָׁמְתִין, דְּאִינוּן זְהָרִין בְּלָהוּ
בְּרָקִיעַ.

וְאֵלִין אִינוּן נְשָׁמְתִין מֵאֵלִין מְשָׁבִילִים
דְּאִית בְּהוּן שְׁכַל לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּרוּזִין

לְהַבּוֹת אִישׁ

וּמִקְבַּל דְּרָךְ אֵלוּ הַסְפִירוֹת, עַל יְדֵי זֶה מְאִירוֹת בּוּ אֵלוּ
הַכ"ב אוֹתִיּוֹת וְנֻעְשִׁים אֲצֵלוּ צְרוּפִים חֲדָשִׁים בֵּין כְּתוּרָה,
שְׁמַשִּׁיג הַשְּׁגוֹת חֲדָשׁוֹת בְּחֻדוּשֵׁי תוּרָה, וּבֵין בְּתַפְלָה,
שְׁמַשִּׁיג הַשְּׁגוֹת וְכוֹנוֹת חֲדָשׁוֹת בְּעַת הַתַּפְלָה וּמִיַּחַד
יְחוּדִים חֲדָשִׁים אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לָזֶה.

הַכִּי מֵהָאֵי זֶהָר זְהָרִין כְּמָה נְשָׁמְתִין, דְּאִינוּן זְהָרִין בְּלָהוּ
בְּרָקִיעַ, מֵהָאוּר הַמְזֻהָר הַזֶּה שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת.
מְאִירוֹת כְּמָה נְשָׁמוֹת גְּדוּלוֹת. שְׁהֵן מְאִירוֹת וּמְזֻהָרוֹת
בְּמַלְכוּת הַנְּקֻרָא תְּרָקִיעַ.

וְאֵלִין אִינוּן נְשָׁמְתִין מֵאֵלִין מְשָׁבִילִים דְּאִית בְּהוּן שְׁכַל
לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּרוּזִין דְּמֵאֲרִיהוּן, וְאֵלוּ הֵן הַנְּשָׁמוֹת
שְׁזַכְכוּ עֲצָמֵן כָּל כָּף, עַד שֶׁנֻּעְשׂוּ בְּלִים לְהַמְשַׁכֵּת אֶת שְׁכִינַת
עֲזוּ וְתַבְרָךְ בְּעוֹלָם, וְיֵשׁ לָהֵן שְׁכַל לְהַשִּׁיג בְּסוּדוֹת הַתוּרָה
וְסִתְרֵי נְסֻתוֹת הַבוּרָא וְתַבְרָךְ, וְהֵם מְלַבְּיִשִׁים אֶת אוּר

דמאריהון, בלהו רשימין ומצויירין במלכותא
 דרקיעא בכוכביא דנהרין ברקיעא, והיינו וזהירו

להבות אש

השגתם בכלים מפלים שונים, פדי שגם המון עם יזפו
 להשיג את התקמה הקדומה, וגם הם יחזרו בתשובה
 שלמה, ויזפו גם כן להאיר על עצמם אור המזהיר ערבות
 נעימות ידידות זיו חיות אלקותו יתברך.

בלהו רשימין ומצויירין במלכותא דרקיעא, כל אלו
 הצדיקים הגדולים במעלה נוראה ונפלאה הם
 רשומים ומצורים במלכות, כי שם שרש נשמות ישראל.
 בכוכביא דנהרין ברקיעא, כמו הכוכבים המאירים
 ברקיע פי (ישעיה ס, כא) ועמך כלם צדיקים
 לעולם ירשו ארץ, וכל בר ישראל הוא נדמה כמו כוכב
 המאיר ומתנוצץ, וכל עם ישראל משולים ככוכבים. (עין
 במדרש בראשית רבה ק, ט - נמשלתם ככוכבים וכו', ועין שם במדבר
 רבה ב, יג משלן ככוכבים וכו'; עין שם), ועבודת הצדיקים היא
 להאיר בכל נשמה מנשמות ישראל אור, חיות ודעת שגם
 הוא נזהיר ויאיר לאחרים.

והיינו וזהירו בזהר הרקיע, וזה פרוש הפסוק שהתחיל
 בו והמשפילים וזהירו בזהר הרקיע, שזה סובב

בְּזוֹהַר הַרְקִיעַ, מֵאֵי הַרְקִיעַ דְּנִהְרִין בֵּיהּ נִשְׁמָתִין
דְּמִשְׁפִּילִים בְּכַבְבִּיא בְּרַקִּיעַ. הָכִי נִהְרִין בְּכַרְסִיא

לְהַבּוֹת אִישׁ

עַל רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְחַבְרִיו, וְכָל הַצַּדִּיקִים הַדְּבּוּקִים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ
לְגַמְרֵי בְּבִטּוּל כָּל הַרְגָּשׁוֹתֵיהֶם, וְנַעֲשׂוּ כָּלִים לְהַמְשַׁכֵּת
הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, הֵם מְאִירִים אֶת הַפּוֹכְבִּים - כָּלֵל נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, שְׁגָם הֵם יְאִירוּ וַיִּזְהִירוּ. כִּי זוֹהֵי עֲבוּדַת הַצַּדִּיקִים
הַגְּדוֹלִים - לְהֵאִיר הָאֲרֶתֶם גַּם בְּקִטְנִים, יְרוּדִים וּנְפוּלִים
וְכוֹ', וּלְקַרְבָּם אֲלֵיו יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַבֵּר עֲצָמוֹ אֶל
הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים וְאֵז גַּם הוּא יְאִיר וַיִּזְהִיר בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם.

מֵאֵי הַרְקִיעַ דְּנִהְרִין בֵּיהּ נִשְׁמָתִין דְּמִשְׁפִּילִים בְּכַבְבִּיא
בְּרַקִּיעַ הָכִי נִהְרִין בְּכַרְסִיא, הֵיִינוּ כְּמוֹ מִדַּת הַמַּלְכוּת
הַנִּקְרֵאת רְקִיעַ מְאִירִין בָּהּ הַנִּשְׁמוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵם
הַמִּשְׁפִּילִים שְׁכָל וְחֻכְמָה וְדַעַת בְּהַמּוֹן עִם, עַד שֶׁכָּלֵם
מְאִירִין כְּפּוֹכְבִּים מִסוּד אֹר אֱלֹקֵי הַשׁוֹפֵעַ בְּאֵלוֹ הַצַּדִּיקִים
הַגְּבוּהִים, עַד שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּכַחֲנִת כָּלִים לְקַבֵּל בָּהּ אֲמַתַּת
מְצִיאָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְהֵם מִשְׁפִּיעִים אֶת זֶה לְזוּלָתָם, כְּמוֹ כֵן
הֵם מְאִירִים בְּעוֹלָם הַכְּסָא, שֶׁהוּא עוֹלָם הַבְּרִיאָה, כִּי
מֵעֲלִין מֵיִין נוֹקְבִין וּמִשְׁפִּיעִין שְׁפַע גַּם לְמַעְלָה בְּסוּד
(תְּהִלִּים סח, לה) תָּנוּ עַז לְאֱלֹקִים, עַל יְדֵי שֶׁקִּיְדַתְּם בְּעֲבוּדַת

ובלהו פרחין מן רקיע, ודא צדיק חי עולמים
 דמניה פרחין נשמתין דצדיקיא ונחרין בסיהרא,
 ועלייהו כתיב (בראשית א יז) ויתן אתם אלהי"ם
 ברקיע השמים להאיר על הארץ.

❧ להבות אש ❧

השם תברך ולמוד תורה הקדושה וקיום המצוות ברחילו
 ורחימו ובדבקות, ומתבטלים אליו תברך, ומיחדים
 יחודים קדושים, על ידי זה הם מוסיפין אור וחיות וזיו
 בעולם העליון, עולם הבריאה, עולם הנשמות.

ובלהו פרחין מן רקיע, כל הנשמות פורחין מן המלכות
 שבה כלולה כל הנשמות.

ודא צדיק חי עולמים, והכל נעשה על ידי זיוג היסוד
 צדיק שנקרא חי עולמים עם המלכות ומשם יוצאות
 כל הנשמות.

דמניה פרחין נשמתין דצדיקיא ונחרין בסיהרא, מהיחוד
 של היסוד והמלכות משם יוצאות הנשמות של
 הצדיקים ומאירות בחשף הגלות הנקרא סיהרא.

ועלייהו כתיב (בראשית א, יז) ויתן אתם אלקי"ם ברקיע
 השמים להאיר על הארץ, היינו על הצדיקים

וְאִיהוּ רְקִיעַ דְּאִיהוּ לְעִיל מַחֲיוֹן הַדָּא הוּא
 דְּכַתִּיב (יחזקאל א כו) וּמִמַּעַל לְרְקִיעַ
 אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ, וְהַפּוֹד רְקִי"ע וְתִשְׁכַּח לִיה
 עִיק"ר, וְיִסוּדָא דְמַרְבַּבְתָּא דְעֵלְיָה קְיָיִמִין חֲיוֹן
 וְכַרְסִיָּא דְמַרְבַּבְתָּא עֲלָאָה, וְעֵלְיָה אֲתָמַר (משלי

לְהַבּוֹת אֵשׁ

הָאֵלוּ שְׂיָצְאוּ מִזּוּג יְסוּד וּמַלְכוּת נֶאֱמַר הַפְּסוּק הַזֶּה,
 שְׂנַתְנָן אוֹתָם אֱלֹקִים בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם, אַף בְּתוֹךְ הַרְקִיעַ
 וְהַמָּסָךְ הַמַּבְדִּיל, גַּם שָׁם הֵם יְכוּלִים לְהִתְחַזֵּק וּלְהַחְזִיק
 מֵעַמֵּד, וְלֹא עוֹד אֵלָּא יְכוּלִים לְהָאִיר גַּם עַל הָאָרֶץ עַל
 הַנְּשָׁמוֹת הַקְּטָנוֹת שֶׁהֵן בְּחִינַת אָרֶץ.

וְאִיהוּ רְקִיעַ דְּאִיהוּ לְעִיל מַחֲיוֹן הַדָּא הוּא דְכַתִּיב
 (יחזקאל א, כו) וּמִמַּעַל לְרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ.
 וְהַפּוֹד רְקִי"ע וְתִשְׁכַּח לִיה עִיק"ר, וְיִסוּדָא דְמַרְבַּבְתָּא
 דְעֵלְיָה קְיָיִמִין חֲיוֹן וְכַרְסִיָּא דְמַרְבַּבְתָּא עֲלָאָה, הֵיִינוּ
 הַרְקִיעַ הַמַּפְסִיק בֵּין הָאָדָם בְּזַה הָעוֹלָם, הַמַּקְבֵּל עַל
 עַצְמוֹ עַל מַלְכוּתוֹ וְתַבְרֵךְ, לְבֵין הַמַּרְבָּבָה הָעֲלִיוֹנָה, עוֹלָם
 הַפְּסָא, עוֹלָם הַמְּלָאכִים, בְּחִינַת בִּינָה, הִיא עֶקֶר וְיִסוּד
 גְּדוֹל, כִּי הִתְכַּרַח שְׂיִהְיֶה צְמָצוּם, וְעַל כֵּן רְקִי"ע שֶׁהוּא
 מַחֲיָצָה פְּרוּסָה כְּשֶׁתְּהַפֵּךְ אוֹתָהּ תִּמְצָא עִיק"ר, הֵיִינוּ בְּתוֹךְ

י כה) וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם, עַל צַדִּיק דְּלַעֲלָא (דף
א ע"ב) קַיִמָּא עֲלָמָא דַּאֲתַכְפִּיּא, וְעַל צַדִּיק
דְּלַתְתָּא קַיִמָּא עֲלָמָא דַּאֲתַגְלִיּא.

להבות אש

תקף הצמצום שם תמצא את אלקותו כמו שגלה לנו
רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קטו) מי שהוא בר
דעת מוצא את אלקותו יתברך בתוך המניעה עין שם.
ועל כן דיקא במחצה שהיא בחינת הרקיע כשתהפך
אותה ותסתכל בתוך הפנימיות תמצא שהוא עיקר גדול
בהשגת האדם, כי הוא יסוד גדול להשיג את המרכבה
העליונה עולם הכסא, וזה אשר בין המלכות לבין הבינה
היא ספירת התפארת שהיא בחינת רקיע השמים, להורות
שזה עיקר התפארת של האדם, כשיש לו צמצום
ומצמצם עצמו ואינו הורס לעלות אל ה', ודיקא על
ידי זה זוכה להגיע אל מה שצריך להגיע, אשרי לו.

וְעַלִּיהּ אַתְמַר (משלי י, כה) וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם, עַל צַדִּיק
דְּלַעֲלָא קַיִמָּא עֲלָמָא דַּאֲתַכְפִּיּא, וְעַל צַדִּיק
דְּלַתְתָּא קַיִמָּא עֲלָמָא דַּאֲתַגְלִיּא, (עין לקוטי מוהר"ן חלק
א' סימן יב) שְׂכִינְתָּא בֵּין תְּרִין צַדִּיקָא יְתָבָא, כַּמּוּבָא בְּזוּהַר
(ויצא קנג.) צַדִּיקִים יְרָשׁוּ אֶרֶץ, צַדִּיקִים תְּרִי מִשְׁמַע. וּשְׁנֵי

לְהַבִּיט אֶשׁ

צדיקים אלו הם, זה הצדיק שחדש את תורה שבעל פה זה צדיק עליון, וצדיק התחתון זה שלומד החדושין, עין שם. היינו הצדיק שחדש את התורה שבעל פה שקבל חלקו בהר סיני מחיה את כל העולמות עם תורתו, כי תורת הצדיק מכוננת לעילא מפל דרגין, ומיחד יחודים עליונים באמירת תורתו, כי תורתם של הצדיקי אמת הן תפלות להקדוש ברוך הוא מרב דבקוּתם בו יתברך, ועל כן על צדיק דלעילא קיימא עלמא דאתכסיא שהוא מדבר אז אליו יתברך, ועל צדיק דלתתא קיימא עלמא דאתגליא, זהו הצדיק שלומד את התורה בזה העולם, ועל כן הוא מחיה ומקים את העולם על ידי שלומד את תורת הצדיק האמת, וזה גם סובב על הצדיק בעצמו שנקרא בחינת "כל" בחינת (דברי הימים א כט, יא) כי כל בשמים ובארץ ותרגומו דאחיד בשמיא וארעא, דהינו שיהיה אויז ומקים שני העולמות עולם עליון ועולם תחתון שהם בחינת שמים וארץ (עין לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ד'), כי הצדיק כלול משני עולמות - עלמא דאתגליא, ועלמא דאתכסיא, כמובא בדברי מרן ז"ל (לקוטי תורה בהעלותך) רחל עלמא דאתגליא, לאה עלמא דאתכסיא, אשר זה סוד (בבא מציעא קטז:) הבית והעליה, היינו עולם הזה הוא בחינת בית, שהצדיק גר כאן בגופו הגשמי, והעליה

וְהֵינּוּ מִצְדִּיקֵי הַרְבִּים, מֵהֵהוּא צְדִיקָא דְעֲלָמָא
תְּלִיין, מֵאֵי הַרְבִּים אֲלִין דְּאִתְמַר עֲלֵיהּוּ

לְהַבִּיחַ אִישׁ

הוא בְּחִינַת עוֹלָם הַבָּא, שֶׁהַצְדִּיק גֵּר שָׁם כְּשֶׁמִּפְשִׁיט אֶת
נִשְׁמָתוֹ מִגּוּפוֹ, וְכָל זֶה סוֹכֵב עַל צְדִיק אֶחָד, מִצַּד גְּשָׁמִיּוֹת
גּוּפוֹ אוֹמֵר תּוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם וּמְחִיָּה וּמְקַיֵּם עֲלָמָא דְלִתְתָּא,
וּבְאֹתוֹ זְמַן גַּם מְלַבֵּישׁ תְּפִלוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁדְּבָרָיו
מְרַמְזִים לְעֵילָא, וְכֵמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַבְנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק
א' סִימָן ה') הַפְּסוּק (דְּנִיֵּאל ד') בְּגִזְרַת עִירִין פְּתַגְמִין וּמֵאֵמֵר
קְדִישִׁין שְׁאַלְתָּא הֵינּוּ כְּשֵׁישׁ גְּזוּרוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם אֲזִי
הַצְדִּיקִים מְלַבִּישִׁים אֶת תְּפִלוֹתֵיהֶם בְּאִיזָה מֵאֵמֵר, הֵינּוּ
הֵמוֹן עִם שׁוֹמְעַ תּוֹרָה וּמֵאֵמֵר שֶׁמְגַלֶּה רִזִּין דְּרִזִּין וּמְחִיָּה
אוֹתָם בְּעֲצוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת, וּבְזֶה מְחִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת עֲלָמָא
דְּלִתְתָּא, אָבֵל בְּתוֹךְ כֶּךָ גַּם מְלַבִּישׁ תְּפִלוֹת נוֹרְאוֹת כְּלַפִּי
מַעְלָה, וְעַל פֶּן הַצְדִּיק הוּא יְסוּד עוֹלָם הַמְּחִיָּה שְׁנֵי
עוֹלָמוֹת עֲלָמָא דְּאִתְגַּלְיָא וְעֲלָמָא דְּלִתְתָּא.

וְהֵינּוּ מִצְדִּיקֵי הַרְבִּים, מֵהֵהוּא צְדִיקָא דְעֲלָמָא תְּלִיין,
הֵינּוּ אֵלוֹ הַצְדִּיקִים שֵׁישׁ לָהֶם כַּח הִזָּה לְקִשְׁר
וּלְחַבֵּר אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, הֵם דִּיקָא יְכוּלִים לְהַצְדִּיק אֶת
הַרְבִּים, וּלְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוּת, כִּי הֵם הַמְקַשְּׁרִים רוּחַנִיּוֹת

הִלְכָה כְּרַבִּים דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְאַבְהוֹן, דְּלִית רַבִּים
פְּחוּת מִתְּלַת הִלְכָה כְּרַבִּים דָּא שְׂכִינְתָּא.

לְהַבּוֹת אִישׁ

וְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יְחַד, וְהֵם בְּבַחֲנִיַת הַפִּיּוֹת וְהַעֲלִיָּה, הֵנָּה עִם
גּוֹפֵס הַגִּשְׁמִי הֵם פְּאֵן, אֲכַל עִם נִשְׁמַתָּם הַרוּחָנִית הֵם
שָׁם, וּבְכָל דְּבָר הֵם מוֹצְאִים אֶת רוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ הַמְּחִיָּה וְהַמְּהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, עַל
כֵּן מֵאלוֹ הַצְּדִיקִים הַזּוֹכִים לְגוֹר בְּשָׁנֵי עוֹלָמוֹת גַּם יְחַד
כַּנְּ"ל הֵינּוּ מִהֵוּא צְדִיקָא דְעֵלְמָא תְּלִינ, תְּלוּי כָּל הָעֻנְיָן
שֶׁל מְצַדִּיקֵי הַרְבִּים שְׁיִלְמְדוּ זְכוּת עַל הַרְבִּים, כִּי דִיקָא
הַמְּחַבְּרִים גִּשְׁמִיּוֹת אֶל רוּחָנִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת אֶל גִּשְׁמִיּוֹת
יְכוּלִים לְהַצְּדִיק אֶת הַרְבִּים, כִּי הֵם יוֹדְעִים בְּפִרְטִיּוֹת מַה
שְׁעוֹבֵר עַל כָּל בְּרִיָּה בְּזֵה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן הֵם מְלַמְּדִים
עֲלֵיהֶם זְכוּת תְּמִיד.

מֵאִי הַרְבִּים אֵלֵיךְ דְּאִתְמַר עֲלֵייהוּ הִלְכָה כְּרַבִּים דְּאִינוּן
מִסְטָרָא דְאַבְהוֹן, דְּלִית רַבִּים פְּחוּת מִתְּלַת, שׁוֹאֵל
מִי הֵם הַרְבִּים שְׁנֵאמַר עֲלֵיהֶם הִלְכָה כְּרַבִּים? וְהַשִּׁיב: הֵם
הָאֲבוֹת, כִּי סֵתָם רַבִּים הֵם שְׁלוּשָׁה, שְׁזָה מְרַמֵּז עַל הָאֲבוֹת
הַקְּדוּשִׁים אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב, שְׁסוּבָב עַל ג' תְּפִלוֹת
שְׂאֲבוֹת תְּקֻנוֹם (בְּרִכּוֹת כו:), כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל חָזַק בְּשִׁלְשֵׁת

וּמִתְמוֹן (ישעיה ס כא) וְעִמָּךְ בָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם
וַיִּרְשׁוּ אֶרֶץ, הֲאִי דֹאֲתִמַּר בָּהּ (שם סו

לְהַבֹּת אִישׁ

הַתְּפִלוֹת הָאֵלֶּה בְּכָל יוֹם אָזִי נִדְבַק בְּקִרְשֵׁת הָאֲבוֹת
הַקְּדוּשִׁים שָׁגְלוּ וּפְרָסְמוּ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ בְּעוֹלָם, וְעַל כֵּן
רָאשֵׁי תְבוֹת שֶׁל שְׁמוֹתֵם מְרַמְזוּ עַל י' אֱלֻקֵּינוּ י' אֶחָד -
אֲבֵרָהֶם י' צַחַק י' עֵקֶב, כִּי עַל יְדֵי תְּפִלַּה הָאָדָם נִכְלָל
בְּאֲחֻדוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ וְאִזּוֹ הִלְכָה פְּמוֹתוֹ בְּכָל מְקוֹם, וְלִכְּן כָּל
מְקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר הִלְכָה כְּרַבִּים סוֹבֵב עַל אֱלוֹ הַזּוֹכִים לְאַחֲזוֹ
בְּמַדְרַגַּת הַתְּפִלָּה, וְעַל יְדֵי זֶה הֵם דְּבָקִים בְּחֵי הַחַיִּים
וְנִמְשָׁכִים עֲלֵיהֶם מוֹחִין עֲלִיוֹנִים, וְהֵם תָּמִיד מְכוּוֹנִים
לְהִלְכָה וְהִלְכָה פְּמוֹתֵם בְּכָל מְקוֹם.

הִלְכָה כְּרַבִּים דָּא שְׂכִינְתָא, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא הִיא הַשְּׂכִינָה
הַמְּשַׁכֶּת רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ בְּזֶה
הָעוֹלָם.

וּמִתְמוֹן, מִשֵּׁם נִמְשָׁךְ שְׁנִקְרָאִים כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל (ישעיה
ס, כא) וְעִמָּךְ בָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם וַיִּרְשׁוּ אֶרֶץ,
שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, כִּי אֶרֶץ הִיא בְּחִינַת הַמְּשַׁכָּה שְׁמֵמְשַׁכֶּת
כָּל הַדְּבָרִים לְעִצְמָהּ (עִין לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ע'), וְזֶה
בְּחִינַת (שִׁיר הַשִּׁירִים א') מְשַׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה, דִּיקָא, כִּי

א) וְהָאָרֶץ הָדָם רַגְלֵי, דָּא שְׂכִינְתָא דְאִיהִי כְּלִילָא מַעְשָׂר סְפִירָן, וּמִתְמָן אֲתַקְרִיאוּ יִשְׂרָאֵל מְלָכִים צְדִיקִים חוּזִים נְבִיאִים מְאֲרֵי תוֹרָה גְבוּרִים חֲסִידִים נְבוֹנִים חֲכָמִים רְאִשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל.

לְהַבֹּת אֵשׁ

אָרֶץ הוּא בְּחִינַת אָרוּץ, שְׂרָץ וְנִמְשָׁף תְּמִיד לְשִׂרְשָׁה, כִּי הָאָרֶץ הִיא כְּפֶסֶא וּלְבוּשׁ אֵל הָאֵי דְאֲתַמַּר בָּהּ (שָׁם סו, א) וְהָאָרֶץ הָדָם רַגְלֵי, דָּא שְׂכִינְתָא דְאִיהִי כְּלִילָא מַעְשָׂר סְפִירָן, כִּי הַמְּלָכוֹת הִיא הַשְּׂכִינָה, וְהִיא כְּלוּלָה מְכֹל הַעֲשָׂר סְפִירוֹת, כִּי כָּל הַסְּפִירוֹת מְכַרְחוֹת לְעֵבֶר דְּרָךְ הַמְּלָכוֹת כְּיָדוּעַ, וּמִתְמָן, מִמַּדַּת הַמְּלָכוֹת, אֲתַקְרִיאוּ יִשְׂרָאֵל מְלָכִים צְדִיקִים חוּזִים נְבִיאִים מְאֲרֵי תוֹרָה גְבוּרִים חֲסִידִים נְבוֹנִים חֲכָמִים רְאִשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל, הֵינְנוּ כִּי הַמְּלָכוֹת כְּלוּלָה מַעְשָׂר סְפִירוֹת, כִּי הַמְּלָכוֹת מְקַבְּלַת אֶת אוֹר תְּשֻׁעַת הַסְּפִירוֹת, וְעַל כֵּן דִּיקָא מִשָּׁם נִקְרְאִים יִשְׂרָאֵל "מְלָכִים", וְכִמְאָמְרָם ו' (שָׁבַח טו). כָּל יִשְׂרָאֵל בְּגֵי מְלָכִים הֵם. וּמִשָּׁם נִמְשָׁכוּ עֲלֵיהֶם אֵלוֹ הַלְּשׁוֹנוֹת, הֵינְנוּ יֵשׁ מִי שְׁזָכָה עַל יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ לְקַבֵּל מִמַּדַּת "הַיְסוּד", וְעַל יְדֵי זֶה נִקְרָא "צְדִיק", וְיֵשׁ מִי שְׁזָכָה עַל יְדֵי יִגְיעָתוֹ וְטַרְחָתוֹ בְּעֲבוֹדַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵף לְקַבֵּל "מְנַצַּח וְהוֹד", וְעַל יְדֵי זֶה

וְרִשׁוּתָא אַתְיָהִיב לְאַלִּין נִשְׁמַתִּין דְּאַתְתָּרְכוּ
מֵאַתְרֵיהוּ בְּתַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לְהַבּוֹת אִישׁ

נִקְרָא "חֻזָּה" או "נְבִיא", וַיֵּשׁ שְׁזָכָה עַל יְדֵי שְׁקִידָתוֹ
בַּתּוֹרָה, וְעַל יְדֵי זֶה זֹכָה לְקַבֵּל "מַתְּפָאֶרְת", וְעַל כֵּן נִקְרָא
"מֵאַרִי תוֹרָה", וַיֵּשׁ שְׁזָכָה עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ וְטִרְחָתוֹ בְּעֲבוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמְקַבֵּל "מַחְסֵד וּגְבוּרָה" וּמִשָּׁם נִקְרָא "גְּבוּר"
"חֲסִיד", וַיֵּשׁ שְׁזָכָה לְהַתְּעַמֵּק בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעַל
יְדֵי זֶה מְקַבֵּל "מַחְכְּמָה" וּ"בִינָה" וּמִשָּׁם נִקְרָא "נְבוֹן"
"וְחָכֵם", וַיֵּשׁ שְׁזָכָה לְהַתְּבַטֵּל לְגַמְרֵי אֱלֹוֹ יִתְבָּרַךְ וְעַל
יְדֵי זֶה זֹכָה לְקַבֵּל "מַהֲפָתֵר", וְעַל כֵּן נִקְרָא "רְאִשֵׁי אֶלְפֵי
יִשְׂרָאֵל", כִּי הַפְּתֵר הֵיא רִישָׁא דְכָלְא, וְלִכְּן מִי שְׁכַבֵּר אוּחַז
בְּסִפִּירַת הַפְּתֵר, וְהוּא הַבְּטוּל הַגְּמוּר לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, הָרִי הוּא מְרָאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַכְשָׁו כְּבָר
מוּבָן אִיף הַשְּׂכִינָה שְׁהִיא הַמְּלָכוֹת פְּלוּלָה מְעַשֵּׂר סְפִירוֹת,
כִּי כָּל אֱלוֹ הַשְּׁמוֹת וְהַכְּנוּיִים מְקַשְּׂרִים אֶל הַסְּפִירוֹת
שְׁעוּבְרוֹת דְּרָךְ הַמְּלָכוֹת.

וְרִשׁוּתָא אַתְיָהִיב, זֶה סוּבְב וְחוּזֵר עַל הַתְּחִלַּת דְּבִקְרִי
שְׁהַתְּחִיל, וְהַמְּשַׁכְּלִים יְזַהִירוּ כְּזֶהֶר הַרְקִיעַ
אֶלִּין רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְחֻבְרָא יְזַהִירוּ כִּד אַתְּכַנְשׁוּ לְמַעְבַּד הֵיא

וּשְׂכִינְתִּיהָ, לְקַנְנָא בְּהַאי חֲבוּרָא, דְּאִתְּמַר בָּהּ
(משלי כז י) בְּצַפּוֹר נוֹדְדַת מִן קִנְיָה בֵּן אִישׁ נוֹדֵד

לְהַבּוֹת אִשׁ

חֲבוּרָא, רְשׁוּתָא אֲתִיְהִיב לְהוֹן וּלְאֵלֶיהוּ עֲמַהוֹן וְכוּ' עֵינַן
שָׁם, הֵינּוּ שְׁנַתְנוּ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן רְשׁוּת לְחַבְרָא אֶת סֵפֶר
הַתְּקוּנִים שֶׁהוּא תְּקוּן לְהַשְׂכִּינָה, אֲשֶׁר רְשׁוּתָא אֲתִיְהִיב
לְאֵלֵין נְשִׁמְתִין דְּאִתְּתַרְכוּ מֵאֲתַרִּיהוּ בְּתַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וּשְׂכִינְתִּיהָ, לְקַנְנָא בְּהַאי חֲבוּרָא. פְּרוּשׁ, שְׁסַפֵּר
הַתְּקוּנִים הוּא מְקוּם מְקַלֵּט לְכָל אֱלוֹ הַנְּשָׁמוֹת שְׁנַפְלוּ
וְנִתְרַחְקוּ מִקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיהָ, וְהוֹלְכִים בְּגִלוּת
תְּאוּוֹתֵיהֶן כְּדֵי שְׁיִצְלוּ אֶת עַצְמָם, כִּי סֵפֶר הַתְּקוּנִים הוּא
תְּקוּן לְנִשְׁמָה לְזַכָּה וּלְצַחְצָחָה וּלְטַהֲרָה מִכָּל מִינֵי חֲלוּדָה
רָפֶשׁ וְטִיט רֵוַחְנִי, וְהוּא בְּדַגְמַת קִין לְצַפּוֹר שְׁנוֹדְדַת מִן
קִנְיָה וְאֵין לָהּ מְקוּם מְנוּחַ לְרַגְלָהּ, וְכִשְׁמוּצָאֵת אֵינָה קִין
אֲזִי מוּצָאֵת מְנוּחַ לְרַגְלָהּ וְנִצְלָת וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן כָּל אֱלוֹ
הַנְּשָׁמוֹת אֲשֶׁר הִתְרַחְקוּ מִן הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא וְהַשְׂכִּינָה
עַל יְדֵי עוֹנוֹתֵיהֶן הַרְבִּים, נִתְּנוּ לָהֶם קִין לְהַכְּנִס בּוֹ וְהוּא
סֵפֶר הַתְּקוּנִים אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ בְּתְּקוּן הַנְּשָׁמָה,
וְאִם הֵיוּ יוֹדְעִים הָעוֹלָם אֶת מַעְלַת אֲמִירַת תְּקוּנִים הֵיוּ
שׁוֹקְדִים בָּהּ תָּמִיד, וְעַל כֵּן נִקְרָא "תְּקוּנִים" כִּי הִיא כּוֹלֵלַת

ממקומו, ולית צפור אלא שכינתא, דאיהי מתתרכא מאתרהא. הךא הוא דכתיב (דברים כב ז) שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לה,

להבות אש

כל מיני תקונים על כל מיני עברות רחמנא לשזבן, רק על ידי אמירת התקונים לבד, כי היא הקן להנשמה, ובה זיהב לה רשותא לקננא, ורבנו ז"ל שבח מאד מאד את אמירת תקונים אפילו כל השנה (עין שיחות הר"ן סימן רפה) והוא כמו מרחץ המנקה את הנשמה, אשרי מי שרגיל באמירת תקונים בכל יום, והאריו"ל נתן תקון לבעל תשובה שיאמר כמה דפים תקונים בכל יום, וכן הוא מנהג הפשרים והגראים והעובדי השם יתברך, ובפרט בימי אלול הקדושים, אשרי מי שיאחז בזה.

ולית צפור אלא שכינתא, עכשו מפרש כי הצפור היא השכינה כלליות נשמות ישראל, כי כל בר ישראל הוא ניצוץ מהשכינה שהשפין הקדוש ברוך הוא אלקותו אצלו, וכלליות נשמות ישראל ביחד זה השכינה, דאיהי מתתרכא מאתרהא והיא עכשו נתרחה ממקומה, כי עכשו בימי הגלות אין השכינה עומדת על מקומה כי אינה ביחוד וזווג עם קודשא בריך הוא, הךא הוא דכתיב,

את לְרִבּוֹת שְׂכִינְתָא תַתְּאָה, הָאֵם שְׂכִינְתָא עֲלָאָה,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה נ א) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שִׁלַּחַח

לְהַבּוֹת אִשׁ

כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (דְּבָרִים כב) שִׁלַּח תִּשְׁלַח הָאֵם, זוֹהִי הַבִּינָה,
כִּי בְּעֵת הַגְּלוּת נֶאֱבַד הַבִּינָה וְהַתְּבוּנָנוּת מְכַל בַּר יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר זֶהוּ עֶקֶר הַגְּלוּת, אֲבָל וְאֵת הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ - שְׁנֹשְׂאָר
קִיּוּם הַמְּצוֹת בְּדֶרֶךְ קַבְּלַת עַל לְבָד, כִּי הַבְּנִים מְרַמְזִים עַל
הַמְּצוֹת כִּי (פְּסִיקְתָא זוּטָא רִישׁ פְּרַשְׁתָּ נח) תוֹלְדוֹתֵיהֶן שֶׁל
צְדִיקִים מַעֲשִׂים טוֹבִים.

את לְרִבּוֹת שְׂכִינְתָא תַתְּאָה, הָאֵם שְׂכִינְתָא עֲלָאָה -
עֲכָשׁוּ מִפְּרַשׁ מֵהִי הַגְּלוּת, שְׁנַתְּרַחֲקָה הַמְּלֻכּוֹת
שְׂכִינְתָא תַתְּאָה שֶׁהוּא לַמּוֹד הַתּוֹרָה, כִּי אֵין מְחַפְּשִׁים
אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעֵת הַלְמוּד, וְכֵן נִתְרַחֲקָה הַבִּינָה שְׂכִינְתָא
עֲלָאָה שֶׁהִיא הַתְּפִלָּה שְׁפִיכַת הַנֶּפֶשׁ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁעַל
זֶה נֶאֱמַר (ישעיה נ, א) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שִׁלַּחַח אִמְכֶם, עַל יְדֵי
הַפְּשָׁעִים שֶׁל הָאָדָם נִשְׁתַּלְּחָה הָאֵם, שֶׁהִיא הַבִּינָה
וְהַתְּבוּנָנוּת בְּאֻלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי זֶה כָּבַר לֹא יְכוּלִים
לְהַתְּבוּדָד וְלְהַתְּפַלֵּל עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ וְלִיחַד יְחוּדִים קְדוּשִׁים
- לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הָאֲרֶת זִיו חַיּוֹת שְׂכִינְתָא עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּמִמִּילָא אֲזוֹ כָּבַר לֹא יְכוּלִים לְלַמַּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,

אמכם, דתרוניהו אתתרכו מאתריהון, ובגין דא
 שלח תשלח תרין שלוחין חד מבית ראשון וחד
 מבית שני, לקיימא ביה (שם מב ח) אני יהו"ה
 הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן שכינתא עלאה,

להבות אש

דתרוניהו אתתרכו מאתריהון - כי אחד תלוי בתכרו,
 היינו בינה ומלכות שהם שתי ההי"ן - אימא וברתא,
 ובגין דא שלח תשלח - מהו כפל הלשון? אלא לרמוז
 על תרין שלוחין, שני החורבנות, חד מבית ראשון,
 שאז היה עבודה זרה גלוי עריות ושפיכות דמים (עין
 יומא ט), שעל ידי החטאים האלו מאבדים את מוחי
 חכמה בינה ודעת לגמרי, וחד מבית שני, שאז היתה
 שנאת חנם, ועדין מרקד בינן, ועל ידי זה אי אפשר
 ללמד תורה הקדושה, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן
 סימן צא) סגולה להתמדה שלא לדבר על שום בר ישראל,
 כי יש ששים רבוא אותיות לתורה כנגד ששים רבוא
 נשמות ישראל, וכשמדברים על אחד נמצא שמחסרים
 אות, ואז הספר תורה פסולה ואין חשק ללמד בה, וכל
 זה מרמז בפסוק (ישעיה מב) אני ה' הוא שמי וכבודי
 לאחר לא אתן, זה סובב על שכינתא עלאה בינה תבונת

וְתִהְיֶה לְפָסִילִים שְׂכִינְתָא תְּתָא, בֵּין אִישׁ נוֹדֵד
 מִמְּקוֹמוֹ דָּא קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִתְּמַר בֵּיה
 (שְׁמוֹת טו ג) יְהו"ה אִישׁ מְלַחְמָה, דְּאִתְּתַרְךָ
 אֲבַתְרִייהוּ.

לְהַבִּיחַ אֵשׁ

הַתּוֹרָה לְעִמְקָהּ, וְתִהְיֶה לְפָסִילִים, זֶה סוֹבֵב עַל שְׂכִינְתָא
 תְּתָא אֲמִירָה בְּעִלְמָא בְּלִי שׁוּם תְּבוּנָה וְהַתְּבוּנָנוּת,
 כְּמוֹכָא סוּד הַדְּבָרִים בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק
 א' סִימָן יא), עַיִן שָׁם עוֹמֵק הַדְּבָרִים שְׁפָרַשׁ עַל פְּסוּק הַזֶּה,
 שְׂכִילוּל מְשְׂכִינְתָא עֲלָא - תְּבוּנוֹת הַתּוֹרָה לְעִמְקָהּ רְזִי
 דְּרִזִּין עוֹמֵק סוּדוֹת הַקְּבֵלָה, וְשְׂכִינְתָא תְּתָא - הִיא אֲמִירָה
 בְּעִלְמָא לְהַתְּמִיד בַּתּוֹרָה בְּדֶרֶךְ קְבֵלַת עַל, שְׂזוּ בְּחִינַת
 הַלְכָה וְקְבֵלָה, פְּשֻׁטוֹת וְסוּדוֹת וְכוּ' עַיִן שָׁם וְתַבִּין וְתִשְׁפִּיל
 מְרַחוּק מֵה לְפָנֶיךָ וְדו"ק.

בֵּין אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ דָּא קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עֲכָשׁוּ מְגִלָּה
 כְּמוֹ שֶׁהַשְׂכִּינָה הַלְכָה בְּגִלוּת, כְּמוֹ כֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ, כְּמֵה דְאִתְּמַר בֵּיה, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב אֶצְלוּ
 (שְׁמוֹת טו) ה' אִישׁ מְלַחְמָה, הֵינְנוּ כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 נִקְרָא אִישׁ וְעָלִיו סוֹבֵב בֵּין אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ, דְּאִתְּתַרְךָ
 אֲבַתְרִייהוּ, שְׁהוּלָךְ וּמִתְגַּרֵּשׁ אַחַר הַשְׂכִּינָה, וְכִמְאַמְרָם

וְעוֹד בֶּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ, דָּא מִשָּׁה דְכַתִּיב
 (במדבר יב ג) וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנּוּ מְאֹד,
 דְּאִתְתַּרְךָ רוּחִיהָ אֲבַתְרִיהּ.

וְעוֹד בֶּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ מָאן דְּאִיהוּ אִישׁ

לְהַבִּיחַ אִישׁ

ז"ל (פְּרָכּוֹת ג.) שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵג בְּאָרִי, מַה לוֹ
 לְאָב שְׁהַגְלָה אֶת בְּנָיו וְאוֹי לָהֶם לְבָנִים שְׁגָלוּ מֵעַל שְׁלַחַן
 אֲבִיהֶם, עֵינֵי שָׁם.

וְעוֹד יְכוּלִים לְפָרֵשׁ אֶת הַפְּסוּק בֶּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ,
 דָּא מִשָּׁה שְׁזָה סוֹבֵב עַל מִשָּׁה רַבְּנּוּ שְׁעָלִיו כְּתוּב
 (במדבר יב) וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנּוּ מְאֹד, וּמַהוּ הָעֲנֻנוֹת שְׁלוֹ?
 דְּאִתְתַּרְךָ רוּחִיהָ אֲבַתְרִיהּ - כִּי מִשָּׁה מְלַבֵּשׁ בְּכָל בֵּר
 יִשְׂרָאֵל וּבְכָל אֶבֶר וְאֶבֶר כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי
 מוהר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כו), וְכֵן בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ וְגִנּוּז
 וְטָמוּן הָעֲנֻנוֹת שֶׁל מִשָּׁה רַבְּנּוּ (עֵינֵי לְקוּטֵי מוהר"ן חֵלֶק ב'
 סִימָן עב) וְעַל כֵּן כְּמוֹ שְׁנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִפְלוּ וַיִּרְדּוּ וַיִּצְאוּ
 בַּגּוּלָה עַל יְדֵי זֶה מִשָּׁה רַבְּנּוּ בְּעֶצְמוֹ הוֹלֵךְ עִמָּהֶם, וְדו"ק.

וְעוֹד יְכוּלִים לְפָרֵשׁ אֶת הַפְּסוּק בֶּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ,
 שְׁזָה סוֹבֵב עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מָאן דְּאִיהוּ אִישׁ צְדִיק

צדיק דאול נע ונד מאתריה בשכינתא, דאתמר
בה (בראשית ח ט) ולא מצאה היונה מנוח, דהכי

להבות אש

ודבוק בחי החיים בו יתברך בכתול כל הרגשותיו
ומיחד יחודים קדושים, להמשיך על עצמו בכל פעם
ערכות ידידות זיו חיות אלקותו יתברך, מוחין עליונים
מוחין דגדלות, דאול נע ונד מאתריה, כי אלו הצדיקים
שפבר זכו לכל זה הם מגרשים את עצמם מביתם,
והולכים נע ונד, בשכינתא, כמו השכינה פמוכא (בספר
גרושין) לרבנו איש האלקים הרמ"ק ז"ל, אשר כן היתה
דרךם של גדולי מבחרי הצדיקים שגרשו עצמם מביתם
והלכו נעים ונדים, כמו השכינה שאין לה מקום קבוע
מיום שחרב בית המקדש, שאז השכינה מתחברת עמהם,
כי כמו השכינה בעת הגלות אין לה מקום קבוע, וכמו
שכתוב עליה הפסוק (בראשית ח') ולא מצאה היונה
מנוח, יונה היא השכינה (עין קהלת יצקב ערך יונה), וכן
יונה היא פננסת ישראל (עין ברכות נג. דמתלי פננסת ישראל
ליונה, עין שם), היינו בדיוק כמו שאין להשכינה מקום
קבוע, כמו כן הצדיקים מגרשים את עצמם והולכים
מעיר לעיר ומדוך לדוך לסבל גלות, דהכי אוקמוהו

אוּקְמוּהוּ רַבְּנָן בְּזִמְנָא דַּאתְחַרְבּ בִּי מִקְדָּשָׁא גִזַּר
עַל בְּתֵי הַצְדִּיקִים דִּיחֲרָבוּ, דְּאֲזַלִּין כָּל חַד נֹדֵד
מִמְקוֹמוֹ, דִּדְיו לְעֵבֶד לְמַחְוֵי כְּרַבִּיהָ.

לְהַבּוֹת אִישׁ

רַבְּנָן, כֵּן בְּאֵרוּ הַחֲכָמִים, בְּזִמְנָא דַּאתְחַרְבּ בִּי מִקְדָּשָׁא
גִּזַּר עַל בְּתֵי הַצְדִּיקִים דִּיחֲרָבוּ, בְּשַׁעָה שְׁנַחֲרַב הַבַּיִת
הַמִּקְדָּשׁ שְׁשָׁם הָיָה מְקוֹם קְבוּעַ לְשִׁכְנָה, וְהַשְׁכִּינָה יֵצְאָה
אֶז בְּגִלוֹת, כְּכִכּוֹל, כְּמוֹ כֵן נִגְזַר אֶז גַּם עַל בְּתֵי הַצְדִּיקִים
שֶׁהֵם בְּחִינַת מִקְדָּשׁ מַעֲט, שְׁגַם בְּתֵיהֶם יִחֲרָבוּ, וְזֶה שְׁאֲנוּ
רוּאִים אֲשֶׁר אֶצֶל גְּדוּלֵי הַצְדִּיקִים בְּתֵיהֶם חָרַב וְנִחְרַב וְכוּ'
וְעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת וְכוּ' וְהֵם
הוֹלְכִים נַע וְנָד, דְּאֲזַלִּין כָּל חַד נֹדֵד מִמְקוֹמוֹ, וְהַכֹּל בְּשִׁבִיל
דִּדְיו לְעֵבֶד לְהִיּוֹת כְּרַבּוֹ, כִּי הַצְדִּיקִים מִתְדַמִּים לְקוֹנָם,
כְּמוֹ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ אֵין לוֹ מְקוֹם קְבוּעַ וְהוֹלֵךְ מִמְקוֹם לְמְקוֹם
מְדוּף לְדוּף, כְּמוֹ כֵן הַצְדִּיקִים אֵין לָהֶם מְקוֹם קְבוּעַ
וְהוֹלְכִים נַע וְנָד, וְעַל יְדֵי זֶה הֵם נִעְשִׂים כְּפֶסֶא לְשִׁכְנָה,
וְהַשְׁכִּינָה שׁוֹרָה בָּהֶם וּמַגְלָה לָהֶם סִתְרֵי נִסְתָּרוֹת רְזִי דְרִזִּין
וְכוּ', וְזוֹ הֵימְתָה עֲבוּדַת גְּדוּלֵי הַצְדִּיקִים שְׁנִתְגַּרְשׁוּ מִבְּתֵיהֶם
וְהָלְכוּ לְעֶרְףָה גִלוֹת כְּדִי שְׁתַּחֲבַר בָּהֶם הַשְׁכִּינָה דִּדְיו לְעֵבֶד
לְהִיּוֹת כְּרַבּוֹ.

וְרָזָא דְמַלְאָה נִדְרָה הוּא לְלֶחֶם אֵינָה אֵי"ה דְמַרְחָם
עָלֶיהָ, אוּף הָכִי (ישעיה נא יח) אֵין מְנַהֵל
לָהּ וְגוֹמֵר, וּבְגִין דָּא דִּיּוּ לְעֶבְדָּא לְמַהוּי פְּרַבְיָה,

לְהַבּוֹת אֵשׁ

וְרָזָא דְמַלְאָה, עֲכָשׁוּ מְגַלְהָ סוּד דִּיּוּ לְעֶבְדָּא לְהִיּוֹת פְּרַבְיָה,
כְּתִיב (איוב טו) נִדְרָה הוּא לְלֶחֶם אֵינָה וְגוֹ, מַהוּ
אֵינָה? אֵלָא אֵינָה דְמַרְחָם עָלֶיהָ, הֵינְנוּ בְּדַגְמַת עֲנִי
שְׂמִסְתּוּבָב וְנִוְדָד הוּא לְלֶחֶם וְאֵין מִי שְׂיַרְחֵם עָלֵינוּ, וְכִמּוּ
שְׂכַתּוּב (ישעיה נ"א) אֵין מְנַהֵל לָהּ מִכָּל בְּנֵי יְלָדָה וְאֵין
מִחֲזִיק בְּיָדָהּ מִכָּל בְּנֵי יְלָדָה. כִּי אֵין לָהּ אִף אֶחָד, וּבְגִין
דָּא כִּמּוּ כֵּן דִּיּוּ לְעֶבְדָּא שְׂהֵם הַצְדִּיקִים לְמַהוּי פְּרַבְיָה,
כִּמּוּ רַבִּם הֵינְנוּ עַד עַתָּה בְּאֵ דְכָרוּ וְכִשְׂיַעֲלָה בְּרַצּוֹנֵנוּ לְגֵאוּל
אֲזִי נִגְאָל, כִּף אֲצַל הַצְדִּיקִים שְׂנַגְזוּר שְׂיִהְיָה בְּתִיבָהּ חֲרַב
וְהוֹלְכִים נְעִים וְנָדִים שְׂבוּרִים וְרַצּוּצִים סוּבְלִים חֲרוּפִין
וְגִדּוּפִין וְכוּ', עָלֶיהֶם לְסַבֵּל וּלְחַכּוֹת עַד עַתָּה בְּאֵ דְכָרוּ,
וְזֵה דִּיּוּ לְעֶבְדָּא לְמַהוּי פְּרַבְיָה, בְּשַׁעָה שְׂיִגְאָל אֶת עֲצָמוּ
כְּכִיכּוֹל אֲזִי יִגְאָל גַּם אוֹתָהּ, וְעַל כֵּן הַצְדִּיקִים הַגְדוּלִים
בְּמַעֲלָה סוּבְלִים מַה שְׂסוּבְלִים בְּזֵה הָעוֹלָם מְרִירוֹת
דְּמְרִירוֹת עַד אֵין סוּף וְכוּ', וְאֵינָם שׂוֹאֲלִים שׂוּם קְשִׁיוֹת
עָלֵינוּ יִתְפָּרֵף רַק יוֹדְעִים שְׂאֵין קְשָׁה כָּלָל, וְדוּ"ק.

וְלִית לֶחֶם אֶלָּא אוֹרֵייתָא, הַאי גָּרַם לְמַאֲרֵי תוֹרָה
דְּאֶזְלִין מִתְתַּרְבִּין.

וּפְאָה אִיהוּ מְאֲרֵי מְתִיבְתָּא מְאֲרֵי מְדַרְשׁ מְאֲרֵי
תוֹרָה, דְּגַם צְפוּר מְצָאָה בֵּית (תהלים פד

לְהַבּוֹת אֵשׁ

וְלִית לֶחֶם אֶלָּא אוֹרֵייתָא, עֵינַן מְדַרְשׁ רַבָּה פְּרִשְׁת תּוֹרָה
(פְּרִשְׁת מ"ז סִימָן ח') לֶחֶם לֹא אָכַל אֶבֶל מִלְחָמָה שֶׁל
תוֹרָה אָכַל וְכוּ' עֵינַן שָׁם, הַאי גָּרַם לְמַאֲרֵי תוֹרָה דְּאֶזְלִין
מִתְתַּרְבִּין, הֵינְנוּ בְּשָׂבִיל בְּטוּל תוֹרָה הוֹלְכִים בְּגֵי תוֹרָה
בְּגִלוּת, כִּי אֵין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה וּבְאֵם יֵהִיו קְבוּעִים בְּתוֹרָה
אֲזֵ לְעוֹלָם לֹא יִצְטָרְכוּ לְהַסְתוּבֵב נַע וְנָד.

וּפְאָה אִיהוּ מְאֲרֵי מְתִיבְתָּא מְאֲרֵי מְדַרְשׁ מְאֲרֵי תוֹרָה,
אֲשֶׁרֵיהֶם הֵם הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים שֶׁהֵם עוֹסְקִים
בְּמְדַרְשֵׁי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְהֵם הַבְּעָלִים שֶׁל הַתוֹרָה, שְׂאֵז
הַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה בֵּינֵיהֶם וַיֵּשׁ לְשִׂכְנָה קֵן אֶצְלָם, כְּדִגְמַת
הַצְּפוּר שֶׁמְצָאָה בֵּית וְאִינָה צְרִיכָה לְעוֹף וּלְטַלְטֵל מִמְּקוֹם
לְמְקוֹם, כִּי כְּשֶׁאָדָם קוֹבֵעַ עֲצָמוֹ בְּלִמּוּד תוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
וְלוֹמַד מְדַרְשֵׁי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנִנְעָשָׂה הַבְּעַל שֶׁל
הַתוֹרָה, מְאֲרֵי תוֹרָה, אֲזֵ הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֶצְלוּ בְּקַבִּיעוּת,

ד), בֵּית דְּנִשְׁמָעִין בֵּיה פְּתֻגְמֵי אוֹרֵייתָא, דְּנִבְאֲתֵר
 דְּאִית תְּמָן תּוֹרָה דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, גַּם
 צְפוּר מְצָאָה בֵּית תְּמָן, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהּ רַבְּנֵן
 כָּל בֵּית שְׂאִין נִשְׁמָעִין בּוּ דְבְרֵי תּוֹרָה לְסוּף
 תְּחַרְב, וְאֵלִין דְּנִשְׁמָעִין דְּבְרֵי תּוֹרָה בְּהוֹן אֶתְקַרִּיאוּ
 בִּיצִים אֶפְרָחִים בְּנִים, בִּיצִים מְאִרֵי מְקַרָּא,
 אֶפְרָחִים מְאִרֵי מְשֻׁנָּה, בְּנִים מְאִרֵי קַבְלָה.

לְהַבּוֹת אֵשׁ

כִּי בְּבֵית שְׁנִשְׁמָעִים שֵׁם פְּתֻגְמֵי אוֹרֵייתָא, וְיֵשׁ שֵׁם תּוֹרָה
 הַנִּקְרָא עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא מֵדַת הַתְּפָאֶרֶת, שֵׁם גַּם צְפוּר
 שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה מְצָאָה בֵּית, הִיא בָּאָה לְשָׂרוֹת אֶצְלוּ, כִּי
 הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה רַק בְּמָקוֹם וּבְבֵית שֶׁל תּוֹרָה, לֹא כֵּן
 כְּשֶׁאִין נִשְׁמָע בְּבֵיתוֹ תּוֹרָה לְבִסוּף יִחְרַב בֵּיתוֹ, כְּמוֹ
 שְׂאוּקְמוּהּ רַבְּנֵן כָּל בֵּית שְׂאִין נִשְׁמָעִין בּוּ דְבְרֵי תּוֹרָה
 לְסוּף תְּחַרְב, כִּי הַשְּׂכִינָה אֵינָה שׁוֹרָה בְּבֵית כְּזֶה.

וְאֵלִין דְּנִשְׁמָעִין דְּבְרֵי תּוֹרָה, עֲכָשׁוּ מְבָאָר שְׁגָם בֵּין אֵלוּ
 שְׂפָכָר עוֹסְקִים בְּתוֹרָה יֵשׁ הַפֶּרֶשׁ גְּדוֹל, כִּי הֵם
 נִחְלָקִים לְג' בְּחִינוֹת כְּנֶגֶד הַג' עוֹלָמוֹת - עֲשֵׂיהַ יְצִירָה
 בְּרִיאָה, בְּהוֹן אֶתְקַרִּיאוּ בִּיצִים, אֶפְרָחִים, בְּנִים, הֵינּוּ כְּמוֹ
 שֵׁשׁ בִּיצִים שְׂאִינָם וְזִים מְמָקוּמָם, כֵּן הֵם בִּיצִים מְאִרֵי

וְעַל־יְהוָה אֶתְמַר (דברים כב ו) וְהָאֵם רוֹכֶצֶת עַל
הָאֶפְרוֹחִים אוֹ עַל הַבִּיצִים, שֶׁלֹּחַ תִּשְׁלַח
מִנִּיהוּ, אֲבָל עַל מְאִרֵי קִבְלָה אֶתְמַר (שם) לֹא תִקַּח

לְהַבִּיט אֵשׁ

מִקְרָא, אֱלוֹ שְׁלוֹמֵדִים רַק מִקְרָא וְאִין הַמִּקְרָא יוֹצֵא מִיַּד
פְּשׁוּטוֹ (שְׁבַת סג.), שֶׁהֵם נֶגֶד עוֹלָם הָעֲשִׂיָה, כִּי אֱלוֹ שְׁאִין
לוֹמְדִים רַק תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב - אִינָם יוֹדְעִים כְּלוּם, כִּי הַכֹּל
סְתוּם מְהֵם, כִּי תוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה הִיא כְּמוֹ כְּנָפִים שֶׁיְכוּלִים
לְעוֹף בָּהֶם וּלְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בְּסוּד הַמִּקְרָא, אֶפְרוֹחִים
מְאִרֵי מִשְׁנָה, אֱלוֹ שְׁלוֹמֵדִים מִשְׁנָה שֵׁישׁ לָהֶם כְּכֹר כְּנָפִים,
אֲבָל עֲדִין אִין לָהֶם כַּח לְעוֹף לְמַעַלָּה אֶלָּא לְדַדוֹת וְלִקְפִץ,
שֶׁהֵם נֶגֶד עוֹלָם הַיְצִירָה, שֶׁשָּׁם מִתְהַפְּכִים פְּעַם כָּשֶׁר פְּעַם
פְּסוּל, פְּעַם אָסוּר פְּעַם מִתֵּר, פְּעַם טְהוֹר פְּעַם טָמֵא, וְעֲדִין
לֹא יוֹדְעִים הֵיטִיב תִּכְוֵן הַדְּבָרִים, בְּנִים מְאִרֵי קִבְלָה, זֶהוּ
כְּנֶגֶד עוֹלָם הַבְּרִיאָה, כִּי גִמְרָא אִין לָהּ מְדָה טוֹבָה מִמֶּנָּה,
וְעַל יָדָהּ יוֹדְעִים כְּכֹר בְּרוּר הַהֲלָכָה, וְזוֹכִים לְהִבִּין
וּלְהַשְׁכִּיל בְּשִׁלְמוֹת אֶת סוּד הַמִּקְרָא וּמְבִינִים כְּכֹר אֶת
פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה לְמִי שֶׁמְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ הֵיטֵב בְּזָה. נִמְצָא
שֶׁגַם בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה יֵשׁ ג' חִילוּקִים כְּנֶגֶד עוֹלָמוֹת
עֲשִׂיָה, יְצִירָה, בְּרִיאָה. וְכֹל מֵה שֶׁהַמְדַרְגָּה יוֹתֵר גְּדוּלָה

האם על הבנים, דלית סבלתנו לאשתמודע בשכינתא באלין מארי קבלה, ואלין עבדין לה

לחבות אש

וגבוהה יש לה פח לעוף ולהתעלות יותר, ועל פן מארי מקרא ומארי משנה שהם בצים ואפרוחים עליהם נאמר הפסוק (דברים כ"ב) והאם רובצת על האפרוחים או על הביצים, פי הבינה עדין צריכה להתבונן הרבה בהם, פי עדין אין בהם שלמות כנ"ל, שלח תשלח מנייהו, פי צריכים להשליך משם את החכמות שלא יטעה, חס ושלום, פי בלי קבלת חכמינו הקדושים בגמרא עדין יכולים לטעות, חס ושלום, כמו האפיקורסים והמינים שיצאו לתרבות רעה על ידי שלא אחזו בקבלת חכמינו הקדושים, אבל על מארי קבלה אתמר לא תקח האם על הבנים, פי הם המשכילים ומקבלים קבלת חכמינו הקדושים, ועל פן הם יורדים לעמק המקרא והמשנה ומוציאים את סודות ורזי וסתרי התורה.

דלית סבלתנו לאשתמודע בשכינתא באלין מארי קבלה, היינו פי אין שכל להפיר ולידע את השכינה כמו אלו שלומדים קבלה ומקבלים קבלת חכמינו הקדושים, פי כל למוד הקבלה הם עצם גלוי אלקותו יתברך בתכלית

דִּירָה וּלְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּפְרָחִין עִמָּה, בְּכָל אֲתֵר
דְּאִיהִי פְרַחַת בְּלָהוּ מְנַדְדִין עִמָּה בְּשְׁלִיחוּתָא דִּילָהּ.

לְהַבּוֹת אִישׁ

מְדַרְגָּה עֲלִיוְנָה מִמְּשַׁכֵּת לְאָדָם חַיּוֹת וְזִיו וְנַעַם וְדַבְּקוֹת
וְהָאֵרָה בּוּ יְתַבְרֵךְ, וְעַל כֵּן דִּיקָא אֱלוּ הַבְּעֲלִי קַבְּלָה יֵשׁ
לְהֵם שְׁכָל לְהַפִּיר שְׁכִינַת עִזּוּ יְתַבְרֵךְ.

וְאֵלִין עֲבָדִין לָהּ דִּירָה וּלְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּפְרָחִין
עִמָּה בְּכָל אֲתֵר דְּאִיהִי פְרַחַת, הֵינְנוּ אֱלוּ שְׁלוּמְדִין
אֶת לַמּוֹד הַקַּבְּלָה שֶׁהוּא לַמּוֹד רְחוּמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
יְתַבְרֵךְ וּמִיָּחָדִים יְחוּדִים, הֵם עוֹשִׂים דִּירָה לְהַשְׁכִּינָה
וְלְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כְּשֶׁאֶחָד תְּמִיד חוֹשֵׁב רַק מִמְּנוּ
יְתַבְרֵךְ עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה כְּפֶסֶא לְהַשְׁכִּינָה וּמִתְחַבֵּר עִם
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּי זֶהוּ עֵקֶר הַיְחוּד הָאֲמִתִּי - כְּשֶׁמְבַטֵּל
אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׁכָל זֶה הוּא סוּד
הַקַּבְּלָה, וְעַל כֵּן מִי שְׁאוּחֵז בְּזֶה הוּא פּוֹרֵחַ עִם הַשְׁכִּינָה
בְּכָל מְקוֹם שֶׁהַשְׁכִּינָה שָׁם, כִּי מִי שְׁדָּבּוּק בּוּ יְתַבְרֵךְ אֲזִי
מוֹצֵא אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיה בְּכָל מְקוֹם, כִּי
מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְיִכּוֹל לְדַבֵּק עֲצָמוֹ אֵלָיו יְתַבְרֵךְ
בְּכָל מְקוֹם.

כְּלָהּ מְנַדְדִין עִמָּה בְּשְׁלִיחוּתָא דִּילָהּ, וְלֹא עוֹד אֱלֵא

אָבֵל אֶפְרוּחֵי לֵית גְּדַפִּין דְּלֵהוּן שְׁלַמִּין דְּפָרְחִין
בְּהוּן, דְּאִינוּן פְּקוּדֵי דְעֵשָׂה, כָּל שָׁכֵן בְּצִים,

לְהַבֹּת אִשׁ

הַצְדִּיקִים הָאֵלּוּ הַדְּבָקִים תָּמִיד בּוּ יִתְבָּרַךְ מוֹצְאִים אֶת
שְׁלִיחוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל פְּרָט וּפְרָט, וְזוּהִי עֲבוֹדַת הַצְדִּיקִים
הַדְּבָקִים בְּחַי הַחַיִּים, שֶׁהֵם תָּמִיד מְעוֹרְרִים וּמְחַזְקִים אֶת
עַם יִשְׂרָאֵל וְעוֹשִׂים בְּזֶה רְצוֹן הַשְּׂכִינָה, כִּי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ
שָׁכַל עִם יִשְׂרָאֵל יָשׁוּבוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכָל זֶה נַעֲשֶׂה עַל
יְדֵי חֲכַמַת הַקְּבֵלָה שֶׁהוּא רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

אָבֵל אֶפְרוּחֵי לֵית גְּדַפִּין דְּלֵהוּן שְׁלַמִּין דְּפָרְחִין בְּהוּן,
אָבֵל מְאָרִי מְשֻׁנָּה שֶׁהֵם הַלּוֹמְדִים נִגְלוֹת הַתּוֹרָה
אֵין לָהֶם כְּנַפְתִּים לְפָרַח בָּהֶם בְּכָל מְקוֹם, כִּי עַל יְדֵי פְּשֻׁטֵי
אוּרִייתָא אִינוּ נַעֲשֶׂה כִּסָּא לְהַשְׂכִּינָה לְפָרַח עִמָּה בְּכָל
מְקוֹם.

דְּאִינוּן פְּקוּדֵין דְעֵשָׂה, הֵיִינוּ אֶפְרוּחִים שֶׁהֵם מְאָרִי מְשֻׁנָּה
הֵם רַק מְפָרְשִׁים אֶת הַמְצוּוֹת עַל פִּי נִגְלָה, וְעַל
זֶה צְרִיכִים יָשׁוּב הַדַּעַת וְלִשְׁבֹּת בְּמְקוֹם אֶחָד וְלֹא שִׁיף
שִׁילָף מְמָקוֹם לְמְקוֹם, כִּי הַתּוֹרָה וְהַחֲכָמָה צְרִיכִים יָשׁוּב
הַדַּעַת דִּיקָא, לִישָׁב בְּמְקוֹם אֶחָד, [וּכְמוֹ שֶׁפָּרְשֵׁתִי בְּסִפְרֵי
"חֲסָדֵי אֲבוֹת" עַל הַמְשֻׁנָּה (אֲבוֹת פ"ב) מְרַבָּה יְשִׁיבָה מְרַבָּה

ובגין דא אתמר עליהו לגבי אימא שלח תשלח
את האם.

להבות אש

חכמה פי צריכים לישב על מקום אחד בעקשנות גדולה, ועל ידי זה יקנה את אור התורה והחכמה, ועין באור החיים הקדוש (פרשת פנחס) "לישוב" ירמו שצריך הרבות בשיבה ולא בדרך עראי, גם צריך להתישב בכל פרט ופרט מהתורה עד שיעמד על עקרו כמצטרף בעמק הלכה, פי הוא זה עקר התורה עין שם], לא בן קבלה ודבקות אור ויחודים, יכול האדם ללכת בכל מקום ונעשה קן לשכינה ומחברה אל הקדוש ברוך הוא.

כל שבן ביצים, שהם מארי מקרא שהם בודאי צריכים לשבת ולהיות במקום אחד, פי מארי מקרא זהו נגד הקטנות וכו'.

ובגין דא אתמר עליהו לגבי אימא שלח תשלח את האם, פי האם היא בינה, כמו שכתוב (משלי ב') פי אם לבינה תקרא, פי עקר שלמות קיום המצות הוא בדרך קבלת על ולהשליף ממנו כל החכמות וההשכלות וההתבוננות וכו'.

עד דאמר מלין אלין הא סבא אנדמן ליה ואמר,
 והא פתיב ואת הפנים תקח לה, אמר ליה
 סבא כל אתין לרבוויי, ובגין דא לא אמר והפנים
 תקח לה, אלא ואת, לרבות אפרוחים, אבל לא

להבות אש

עד דאמר מלין אלין, הא סבא אנדמן ליה, עד שגלה
 הסוד הזה, שבפעשית המצוה מעשיות צריכים לסלק
 את השכל והבינה שהוא האם, ננדמן זקן אחד לרבי
 שמעון.

ואמר, ושאל, והא פתיב ואת הפנים תקח לה, וא"ת
 מרמזת על השכינה, היינו שמרבה, שבקיום
 המצוות צריכים לקחת את הפנים שהם מארי קבלה
 כפ"ל, היינו שצריכים לצרף את הקבלה התגלות השכינה
 אל קיום המצוות, ומדוע אמה אומר שצריכים לשלח
 את האם שהיא השכינה הבינה ההתבוננות בפאלקותו
 יתברך ולקיים את המצוות כפשוטו? אמר ליה, והשיב
 רבי שמעון אל הזקן, סבא, כל אתין לרבוויי, כל מקום
 שפתיב את אינו אלא לרבות, ובגין דא לא אמר והפנים
 תקח אלא ואת לרבות אפרוחים, היינו שזה שאמר ואת

אמר הבנים תקח לך, אמר ליה בריך אנת בוצינא
קדישא דהכי הוא ודאי, ובנים אינון ודאי תחות
אימא עלאה.

להבות אש

הבנים תקח לך אינו סובב על מארי קבלה, כי הם בודאי
צריכים את הבינה אימא עלאה, אלא זה סובב על
הבנים שהם בדגמת אפרוחים, מארי משנה, פשטות
קיום המצוות מעשיות, שעל זה צריכים לשלח את האם
ולעשות בקבלת על, היינו כי יש בנים שהם בחינת
צדיקים מארי קבלה הדבקים בו יתברך בדבקות אמת
ומוסרים נפשם בכל עת ורגע על קדוש שמו יתברך,
ומיחדים יחודים קדושים בעשית המצוות, הם צריכים
את האם, שהיא הבינה ההתבוננות בו יתברך בקביעות
עצומה וכו', ויש בנים שהם בחינת צדיקים מארי משנה,
הלומדים פשטות התורה בלי קבלה, והם מוסרים נפשם
להבין פשוטו של המצוות, והם צריכים לסלק את האם
ולהתיגע על פשוטם של הדברים.

אמר ליה, הסבא לרבי שמעון, בריך אנת בוצינא
קדישא, ברוך תהיה גר הקדוש המאיר העינים
ברזי וסתרי החכמה העליונה, דהכי הוא ודאי, כי כן

חֲסִידִים גְּבוּרִים מְאִירֵי תוֹרָה תּוֹזִים נְבִיאִים
צְדִיקִים.

חֲסִידִים מְסֻטְרָא דְחֶסֶד דְּרִנָּא דְאַבְרָהָם,

לְחֻבּוֹת אֵשׁ

הוא האמת כמו שהסברת אשר ובנים אינון ודאי תחות
אימא עלאה, היינו בנים מארי קבלה הם תמיד תחת
אימא עלאה סוד הבינה.

עֲבָשׁוּ יְגֵלָה שֵׁישׁ שֵׁשׁ מִיְנֵי צְדִיקִים שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה
וּמִצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּנִגְלָה, וְאִינָם מְאִירֵי
קְבֻלָּה, וְהֵם שִׂיכִים אֶל זְעִיר אֲנַפִּין הֵינּוּ שֵׁשׁ סְפִירוֹת
מִחֶסֶד עַד יְסוּד שְׁפָל אַחַת הִיא מְרַכְבָּה לְשִׁכְנָה תְּתָאָה,
הֵינּוּ מִקְדָּם הַסְּבִיר כִּי בָּנִים שֶׁהֵם מְאִירֵי קְבֻלָּה אֵינּוּן
וְדֵאֵי תַּחֲוֹת אֵימָא עֲלָאָה בִּינָה, אָבֵל יֵשׁ עוֹד צְדִיקִים
שֶׁהֵם בְּחִינַת אֲפְרוּחִים מְאִירֵי מְשֻׁנָּה שְׁעַל זֶה נֶאֱמַר וְאֵת
הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ, וְאֵת לְרֵבּוֹת אֲפְרוּחִים הֵינּוּ מְאִירֵי מְשֻׁנָּה
בְּחִינַת זְעִיר אֲנַפִּין הַמְתִּיחֶדֶת עִם הַמְּלֻכּוֹת שֶׁהִיא הַשְּׁכִינָה,
חֲסִידִים (חֶסֶד), גְּבוּרִים (גְּבוּרָה), מְאִירֵי תוֹרָה (תְּפָאֶרֶת),
תּוֹזִים (נְצַח), נְבִיאִים (הוֹד), צְדִיקִים (יְסוּד).

וְעֲבָשׁוּ יְפָרֵשׁ כָּל אֶחָד בְּפָנָי עֲצֻמוֹ, חֲסִידִים מְסֻטְרָא
דְּחֶסֶד דְּרִנָּא דְאַבְרָהָם, כִּי אַבְרָהָם הִחֲזִיק בְּמִדַּת

ואוקמוה עליה אין חסיד אלא המתחסד עם
 קונו, דעביד ליה קן דאיהו אכסניא דיליה, ודא
 שכינתא דאיהי קן דיליה בית דיליה היכל דיליה,
 מלון דיליה.

להבות אש

החסד ונעשה מרפכה אליה. ואוקמוה עליה, ופרשו
 חכמינו הקדושים, מהו חסד, אין חסיד אלא המתחסד
 עם קונו, עקר החסד הוא רק כשעושה חסד עם הקדוש
 ברוך הוא, היינו דעביד ליה קן דאיהו אכסניא דיליה,
 שעושה קן ומקום אכסניא להקדוש ברוך הוא בזה
 העולם, פי נתאנה הקדוש ברוך הוא שיהיה לו דירה
 בתחתונים (מדרש מנחומא פרשת בחקתי סימן ג'), וכשאדם
 עושה להקדוש ברוך הוא דירה בתחתונים זהו עקר
 החסד שיכולים לעשות כבכול להקדוש ברוך הוא, ודא
 שכינתא, וזה נקרא שכינה היינו שהשפין אלקותו יתברך
 בינינו, דאיהי קן דיליה, בית דיליה, היכל דיליה, מלון
 דיליה, היינו כשעושים חסד כבכול עם הקדוש ברוך
 הוא וממשיכים את אורו יתברך למטה על ידי זה נעשה
 כסא לו יתברך שזה בחינת קן, בית, היכל, מלון, שהם
 כנגד הד' עולמות, אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, פי

וּבְאַרְעָא קְדִישָׁא אִיהִי יְחֻדְיָהּ וּבֵיתֶיהָ, וְלֹא

לְהַבּוֹת אִישׁ

בְּתַחֲלָה הֵיטָה הַכֹּל אֵין סוּף וְלֹא הֵיךְ מְקוּם לְבְרֹא אֶת
הָעוֹלָם, וְצִמְצָם עֲצָמוּ בְּסוּד עֲגוּלִים וְאַחַר כֵּן הִמְשִׁיךְ
הֵקוּ בְּחִינַת יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁם הֵם אֲרַבְּעַת הָעוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת
בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָה (עֵין עֵץ חַיִּים בְּתַחֲלָתוֹ), וּכְשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה
חֻסֵּד עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמוֹרִיד אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּזֶה
הָעוֹלָם מִזֶּה נִתְהַוָּה בְּחִינַת קֵן, בֵּית, הַיִּכָּל, מְלוֹן, וּמִשְׁרָה
אֶת שְׂכִינַת עֵזוֹ יִתְבָּרַךְ לְמִטָּה בְּתַחֲתוֹנִים, כִּי בְּאֵמַת אֵין
בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ אֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְלַבֵּשׁ
וּלְצִמְצָם עֲצָמוֹ בְּתַחֲתוֹנִים דְּרָךְ כָּל אֲרַבְּעַת הָעוֹלָמוֹת
אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָה, כִּי אִם עַל יְדֵי הַתְּעוֹרְרוֹתָא
דְּלִתְתָא, הַתְּעוֹרְרוֹת הָאָדָם, וְזֶהוּ הַחֻסֵּד שֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה
עִם קוּנוֹ, וְזוֹ הֵיטָה מְדַרְגָתוֹ שֶׁל אֲבְרָהָם אָבִינוּ שֶׁהִקְרִיא
אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּפִי כָּל הַבְּרִיּוֹת וְגָלָה וּפְרָסָם לְכֹל
אֶת אֵמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְשִׁבִיל זֶה נֶאֱחָז בְּמִדְרַגַּת
הַחֻסֵּד כִּי אֵין חֻסֵּיד אֱלָא הַמִּתְחַסֵּד עִם קוּנוֹ וּכְנ"ל.

וּבְאַרְעָא קְדִישָׁא אִיהִי יְחֻדְיָהּ וּבֵיתֶיהָ, הֵינֵנוּ בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל שֵׁם הוּא בֵּית הַשְּׂכִינָה, וְעַל כֵּן שֵׁם

הַיְחוד בְּקַבְּיעוֹת, כִּי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר (דְּכָרִים יא) תָּמִיד

מִלּוֹן וְאַכְסֵנְיָא, אֱלָא כְּפּוּם הֵהוּא בְּר נִש דְתַקִּין
לָהּ, וּבְגִין דָּא יְהִיב מִדַּת חֲסֵד לְאַבְרָהָם.

גְּבוּרִים מְסִטְרָא דְגְבוּרָה דִּיהֲבִין תּוֹקְפָא
לְמֵאֲרִיהוֹן לְכַבּוּשׁ עֶבֶד תַּחַת רַבּוֹ

לְהַבּוֹת אִישׁ

עֵינֵי ה' אֶלְקִיךָ בָּה מְרֻשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה, כִּי
שָׁם מְאִירָה הַיַּחּוּד בְּקַבְיֵעוֹת גְּלוּי אָמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
כִּדְּוַע לְזַכֵּי הָרְאוּת (עֵין לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קטז), לֹא
כֵּן בְּחוּץ לְאֶרֶץ שָׁם אֵין הַזְּוֹג וְהַיַּחּוּד תְּדִיר, וְעַל כֵּן
וְלֹא מִלּוֹן וְאַכְסֵנְיָא אֱלָא כְּפּוּם הֵהוּא בְּר נִש דְתַקִּין לָהּ,
הֵינְנוּ כִּי בְּחוּץ לְאֶרֶץ נַעֲשֶׂה הַיַּחּוּד שְׁלָם רַק כְּפִי מְסִירוֹת
נַפְשָׁם שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁמוֹסְרִים נַפְשָׁם עֲבוּרוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּסוּד
(תְּהֵלִים סח) תָּנוּ עַז לְאַלְקִים, וְעַל יְדֵי זֶה הֵם מְמַשִּׁיכִים
אֶת אֹרֹךְ יִתְבָּרַךְ - שְׂכִינַת עֲזוֹ גַם לְמִטָּה בְּזֶה הָעוֹלָם,
וּבְגִין דָּא יְהִיב מִדַּת חֲסֵד לְאַבְרָהָם, כִּי הוּא מְסַר נַפְשׁוֹ
בְּאוּר כְּפָשִׁים עֲבוּר שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וְעַל כֵּן זָכָה לְגַלוּת
וּלְפָרְסָם אֶת אָמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ גַּם בְּחוּץ לְאֶרֶץ,
וּבִשְׁבִיל זֶה נִתְּנוּ וּמְסָרוּ לוֹ אֶת מִדַּת הַחֲסֵד.

גְּבוּרִים מְסִטְרָא דְגְבוּרָה, הֵינְנוּ כָּל עֲנִין הַגְּבוּרִים
שְׂרוּצִים רַק הַכְּנָעָה הוּא כָּא מְצִד הַגְּבוּרָה (עֵין

וּשְׁפָחָה תַּחֲוֹת גְּבֻרָתָהּ בְּקִשׁוּרָא דְתַפְלִין, דְּמֵאן
 דְּלִית לִיה תַּפְלִין בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע, מִסְטָרָא
 דִּילִיה שְׁלִיט עֶבֶד וּשְׁפָחָה עַל עֲלָמָא, וּבְהַהוּא
 שַׁעֲתָא רְגֵזָא שְׂכִינְתָא.

לְהַבֹּת אִשׁ

ספּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֶׂה י"ב שֶׁהַגְּבוּר רָצָה רַק הַכְּנַעַנָּה וְכֵן כָּבַשׁ אֶת
 הָעוֹלָם עִין שׁם), דִּיהֲבִין תּוֹקְפָא לְמַרְיָהוֹן, הֵינּוּ הַגְּבוּר
 נוֹתֵן כַּח כְּבִיכּוֹל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְכַבּוֹשׁ עֶבֶד תַּחַת
 רְבוּ וּשְׁפָחָה תַּחֲוֹת גְּבֻרָתָהּ, הֵינּוּ כִּי יֵשׁ צְדִיקִים שְׁעוֹבְדִים
 אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹּל יְמֵיהֶם בְּמַדַּת הַגְּבוּרָה, שְׂזוּ
 הֵיטָה מַדְתּוֹ שֶׁל יִצְחָק, וּמוֹסְרִים נִפְשָׁם עֲבוּרוֹ יְתַבְּרֶה,
 וְהֵם הוֹלְכִים בְּתַקְפָּה וְעוֹ לְכַבּוֹשׁ עֶבֶד תַּחַת רְבוּ וּשְׁפָחָה
 תַּחַת גְּבִירָתָהּ, עֶבֶד הוּא מַט"ט, שְׂיִהְיֶה כְּבוֹשׁ תַּחַת רְבוּ,
 שֶׁהוּא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּשְׁפָחָה בִּישָׂא הִיא הַקְּלָפָה,
 תַּחַת גְּבִירָתָהּ שֶׁהִיא הַמְּלָכוּת, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה זְרוּג
 וַיַּחֲוֹד בֵּין "הַתַּפְּאֶרֶת" (זְעִיר אַנְפִּין) אֶל "הַמְּלָכוּת" (נוֹקְבָא
 דְּזְעִיר אַנְפִּין), וְכֹל זֶה נַעֲשֶׂה בְּקִשׁוּרָא דְתַפְלִין, כִּי הַתַּפְּלִין
 הֵם מוֹחִין עֲלִיוֹנִים, דְּבַקּוֹת הַבוּרָא יְתַבְּרֶה בְּקַבִּיעוֹת (עִין
 לְקוּטֵי מוֹתְרִין חֶלֶק א' סִימָן לח), דְּמֵאן דְּלִית לִיה תַּפְלִין
 בְּשַׁעֲתָא קְרִיאַת שְׁמַע, שְׂאֵז הוּא תַּכְלִית הַיַּחֲוֹד הַזֶּה

הָרָא הוּא דְכָתִיב (משלי ל כב) תַחַת עֶבֶד כִּי
יִמְלוֹךְ וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירָתָהּ.

וְאוֹף הָכִי אִיחֵי רְגֵזָא יִתִּיר עַל נָבֵל כִּי יִשְׁבַּע
לָחֶם (שם), דְּאִתְמַר בֵּיהּ (שם ט ו) לָבוּ

לְהַכּוֹת אִשׁ

אֶלְקִינוּ הַנְּיָ"ה אֶחָד, מִסְטָרָא דִּילֵיהּ, מְצִדּוֹ גּוֹרֵם, אֲשֶׁר
שָׁלִיט עֶבֶד וְשִׁפְחָה עַל עַלְמָא, כִּי כְּשֶׁאִינוּ מְנִיחַ תְּפִלִּין
שֶׁהוּא סוֹד הַדְּבָקוֹת בְּשַׁעַה שְׁקוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע סוֹד
הַמּוֹחִין, אֲזוּ מִפְּרִיד בֵּין תְּפִאֲרַת לְמַלְכוּת, בֵּין זְעִיר
לְנוֹקְבָא, כִּי תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ הִיא הַתְּפִאֲרַת וְתְּפִלִּין שֶׁל
יָד הִיא הַמַּלְכוּת (עֵינ אור יקר לְהַרְמ"ק), וּבְהִיא שְׁעֵתָא
רְגֵזָא שְׂכִינְתָא, וּבְאוֹתָהּ שַׁעַה גּוֹרֵם רְגֵז וּגְבוּרָה עַל
הָעוֹלָם, וְעַלְיוּ כְּתִיב (משלי ל') עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה כִּי
תִירֶשׁ גְּבִירָתָהּ, כִּי גֵרֵם לְהַפְרִיד בֵּין הַדְּבָקִים, וְאֲמוֹת
הָעוֹלָם מִתְּפַשְׁטוֹת בְּעוֹלָם וְיִשְׂרָאֵל גּוֹלִים מֵאַרְצֵם סְחוּפִים
וְדוּוּיִים בֵּין הַגּוֹיִים וְאִין מִי שְׁיַעְזוֹר לָהֶם, וְהַכֵּל מִפְּנֵי
שְׁנַתְרַחְקוּ מֵהַצְדִּיקִים שֶׁהֵם בְּחִינַת גְּבוּרִים שְׂאִינָם רוֹצִים
לְשְׁמוֹעַ בְּתוֹכְחָתָם וּמְחַרְפִּין וּמְבִזִּין וּמְגַדְפִּין אוֹתָם.

וְאוֹף הָכִי אִיחֵי רְגֵזָא יִתִּיר, וְכִמוֹ כֵּן מִתְּגַבְּרַת הַגְּבוּרָה,
עַל (שם) נָבֵל כִּי יִשְׁבַּע לָחֶם דְּאִתְמַר בֵּיהּ (משלי

לחמו בלחמי, דאיהו קמץ נבל בממוניה נבל
שמייה, דלאו איהו נדיב ולא איהו מורעא דאבהן
דאתמר עליהו (תהלים מז י) נדיבי עמים נאספוי,

לחבות איש

(ט) לכו לחמו בלחמי דאיהו קמץ נבל בממוניה, היינו
זה שגרים פרוד בין הדבקים בין תפארת למלכות, בין
זעיר אנפין ונוקביה, עוד זאת, נבל שמייה דלאו איהו
נדיב ולא איהו מורעא דאבהן, כי טבע של איש רע
מעללים שהוא קמץ איש נבל בממונו ואינו נוהן צדקה,
כי לא די שעושה פרוד בין הדבקים אלא עוד מקמץ
מממוניה ואינו רוצה לתן צדקה לעזור לאמללים, ובפרט
ללומדי תורה, שעל ידי זה מגלה שאינו מורעם של
האבות הקדושים, והוא גורם עוד גבורות ודינים בעולם.
כי זה שנותן צדקה הוא מחבר בין גבורה לחסד בסוד
צדק שהוא הגבורה אל צדקה שהיא החסד פידוע, ועל
ידי זה נעשה היחוד השלם, כי צדקה היא בחינת יחוד
והווג, בסוד "ויבואו האנשים על הנשים", המובא בנדבת
המשפן (עין לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רסד), ועל ידי צדקה
נמתק הדין והגבורה, אבל הקמץ הזה מראה שאינו
מורע דאבהן דאתמר עליהו (תהלים מז) נדיבי עמים

דָּהָא קַמְצָן אִיהוּ עָנִי הַדְּעַת, בְּתַר דְּלֵא עָבִיד
 טִיבּוּ לְמַאֲרֵי תוֹרָה לְמַהוּי מַחְזִיק בִּידְיָהוּ,
 וְאוֹרֵייתָא בְּלֵא פְקוּדָא לֹא אִיהִי תוֹרַת יְהוּ"ה.

לְהַבִּיט אֵשׁ

נְאֻסְפוּ, דָּהָא קַמְצָן אִיהוּ עָנִי הַדְּעַת בְּתַר דְּלֵא עָבִיד
 טִיבּוּ לְמַאֲרֵי תוֹרָה לְמַהוּי מַחְזִיק בִּידְיָהוּ, כִּי הַתּוֹרָה
 הִיא בְּתַפְאֲרַת וְהָעָנִי הוּא בְּמַלְכוּת דְּלִית לֵיהּ מַגְרָמִיָּה
 כְּלוּם, וּכְשֶׁלּוּמַד תּוֹרָה נַעֲשֶׂה יַחּוּד בֵּין תַּפְאֲרַת לְמַלְכוּת,
 אֲבָל צְרִיכִים לַעֲזוֹר לְמַאֲרֵי תוֹרָה שְׁלֵא יְהִיָּה לְהֵם עָנִיּוֹת
 וְיִלְמְדוּ בְּהִרְחָבָה, וְאִזּוּ נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי אֵלּוּ הַתּוֹמְכִים בְּהֵם
 יַחּוּד בֵּין תַּפְאֲרַת לְמַלְכוּת, לֹא כֵּן מִי שֶׁהוּא קַמְצָן, אֲף
 שֶׁהוּא לוּמַד תּוֹרָה וְהוּא מְמַאֲרֵי תוֹרָה, עִם כָּל זֹאת אִם
 אֵינּוּ מַחְזִיק יְדֵי לוּמְדֵי תוֹרָה, הוּא גוֹרֵם לַעֲשׂוֹת פְּרוּד
 בֵּין הַדְּבָקִים, וְהוּא מְרָאָה לְדַעַת שֶׁהוּא עָנִי מִן הַדְּעַת,
 וְהוּא קַמְצָן מִחַ קֶטֶן שְׂאֵינּוּ רוֹצֶה לְתַמְךָ בַּתּוֹרָה, וְעַל
 יְדֵי זֶה מַגְבִּיר אֶת מַדַּת הַגְּבוּרָה בְּעוֹלָם.

וְאוֹרֵייתָא בְּלֵא פְקוּדָא לֹא אִיהוּ תוֹרַת ה', וְעַקֵּר כְּלָלִיּוֹת
 הַמְצוּוֹת הִיא מְצוֹת צְדָקָה שְׁכֻלְוָה מְכָל
 הַמְצוּוֹת, כִּי בְּזֶה מְרָאָה לְדַעַת אֶת רַחֲב לְבוֹ וּמַדַּת חֶסֶדּוֹ,
 וְאִיךָ שְׂמַתְגַּבֵּר עַל הָאֲכֻזְרִיּוֹת וְהַגְּבוּרָה שְׁלוֹ וְנוֹתֵן מְמָמוֹנוֹ

מארי תורה מסטרא דעמודא דאמצעייתא, דביה
 תצות לילה הוה קם דוד לחברא ליה

לחבות אש

ללומדי תורה (עין לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ד'), ועל כן
 עקר שלמות התורה הוא כשמיים מה שלומד, כי תורה
 בלא מצוות אינה נקראת תורת ה', ועקר מצוות נקראת
 צדקה (עין לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רד), ועל כן אשרי מי
 שלומד תורה ומקיים מצוותיה ונותן צדקה לעניים מהגנים
 לומדי תורה, שעל ידי זה ימתיק את מדת הגבורה
 והאכזריות שבו ויעשה יחוד בין תפארת למלכות, בין
 זעיר לנוקביה ויהיה נעשה היחוד השלם אשרי לו.

מארי תורה מסטרא דעמודא דאמצעייתא, כי התורה
 היא בתפארת שהוא עמודא דאמצעייתא מדת
 יעקב והיא בין חסד וגבורה, כידוע.

דביה תצות לילה הוה קם דוד לחברא ליה בשכינתא
 דאתקריאת לילה, כי עקר שלמות הלמוד הוא
 בלילה וחסד בסוד (איכה ג') במחשפים הושיבני - זה
 תלמוד בבלי, שהיא בלילה ממקרא משנה גמרא (סנהדרין
 כד.), וזו היתה מדתו של דוד שעד תצות הנה מתנמנם
 (ברכות ג') ובשעת תצות קם ולמד תורה הקדושה, ועל

בשכינתא דאתקריאת לילה, ואיהו שומר מה

להבות אש

ידי זה נחבר עם יעקב שהוא התפארת, ודוד הוא בעצמו המלכות, פדוע, ועל פן בזה שהאדם זוכה לקום בשעת חצות ולומד את התורה הקדושה, עושה יחוד בין תפארת למלכות, בין מדת יעקב לבין מדת דוד, ונעשה היחוד השלם בכל העולמות, ואין לתאר ואין לשער מעלתו בכל העולמות, והכל בשביל היחוד שעושה, כי לילה היא מרמות על השכינה כשהיא מלבשת בזה העולם בכמה מיני לבושים והסתרות וכו', שאז נסתרים כל האורות כדגמת לילה, וכשבר ישראל לומד תורה שהוא חכמתו יתברך כדגמת יום, על ידי זה מחבר מדת יום במדת לילה ומדת לילה ביום, ונעשה על ידו היחוד השלם ומתאחו במדתו של יעקב שהוא התפארת, שעל ידו מתחברות ומתיחדות מדות החסד והגבורה, אשר זהו עקר התפארת והפאר לנשמות הצדיקים שאינם מפרידים עצמם מהדבקות כרגע, בין בטוב ובין ברע, תמיד מוציאים חיות עולם הפא בעולם הנה (עין לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד').

ואיהו שומר מה מלילה, היינו מי שלומד תורה בלילה

מְלִילָה (ישעיה כא יא), לִיל ה', לִיל שְׁמוּרִים הוּא לִיהו"ה (שמות יב סב), וּבְגִינָה אֶתְמַר כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּלִילָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֶׁה עָלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד בְּיוֹם, שְׁנַאֲמַר (תהלים מב ט) יוֹמָם יִצְוֶה יְהו"ה חֶסְדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי.

לְהַכּוֹת אֵשׁ

הוּא מְקִים אֶת הַשְּׂכִינָה שְׁנֹקְרָאת לִי"ל, וְעַל כֵּן כְּשֶׁלּוֹמַד תּוֹרָה בְּלִילָה נִכְלָל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא בְּחִינַת מ"ה - יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, שֶׁהַשֵּׁם הַזֶּה מ"ה הוּא בְּבְחִינַת תְּפָאֶרֶת וְלִי"ל הוּא הַמְּלָכוֹת כַּנ"ל, וְעַל כֵּן כְּשֶׁלּוֹמַד תּוֹרָה בְּלִילָה הוּא מְחַבֵּר מ"ה עִם לִי"ל שֶׁזֶהוּ שׁוֹמֵר מ"ה מְלִילָה, וְזֶה גַם לִיל ה', הֵינּוּ כִּי בְּתַקְנֵי הַחֹשֶׁךְ וְהַתְּרַדְמָה שְׁבִלִיל הוּא מְחַבֵּרָה עִם ה' וְנִעֲשֶׂה לִילָה, שֶׁעַל זֶה נֶאֱמַר (שְׁמוֹת י"ב) לִיל שְׁמוּרִים הוּא לָהּ, כִּי אִזּוֹ לִילָה בְּיוֹם יֵאִיר וְנִעֲשֶׂה שְׁמוֹר מִכָּל הַמְּזִיקִים. וּבְגִינָה אֶתְמַר וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (חֲגִיגָה י"ב:) כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּלִילָה דִּיקָא, ה' שֶׁהִיא הַמְּלָכוֹת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֶׁה עָלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד בְּיוֹם כִּי נִתְחַבֵּר אֶצְלוֹ הַיּוֹם וְהַלִּילָה, יְחוּד תְּפָאֶרֶת עִם הַמְּלָכוֹת, קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׂכְנִיתִיה, וְכֵן מִדּוֹת הַחֶסֶד וְהַגְּבוּרָה מִתְאַחֲדוֹת בְּמִדַּת יַעֲקֹב שֶׁהִיא

חוזים נביאים מסטרא דנצח וְהוֹד, דְּבִהוֹן כְּלִילָן
תְּרִין שְׁמֵהּן דְּאִינוּן יֵאֱהֲרֹנָה"י, דְּבִהוֹן
תְּמַנְיָא אַתְוּוֹן, לְקַבֵּל תְּמַנְיָא סְפְרֵי נְבִיאִים,

לְהַבִּיט אֵשׁ

הַתְּפָאֶרֶת, וְזֶה (תְּהֵלִים י"ב) יוֹמָם יִצְוָה ה' חֲסֵדוֹ, אֵימְתִי?
כְּשִׁיקָיִם וּבְלִילָהּ שִׁירָה עִמִּי בְּלִמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, כִּי
יוֹם הוּא חֶסֶד בְּחִינַת הַתְּפָאֶרֶת, לִילָהּ הוּא גְבוּרָה בְּחִינַת
הַמְּלָכוֹת, וְעַל כֵּן דִּיקָא כְּשֶׁשָּׂר בְּלִילָהּ, כְּשֶׁחֲשׂוֹף לוֹ
וְעוֹבְרֵת עָלָיו מִדַּת הַגְּבוּרָה - שִׁירַת הַתּוֹרָה, אֲזוּ יוֹמָם
יִצְוָה ה' חֲסֵדוֹ, יִמְשָׁךְ עָלָיו בְּיוֹם חוּט שֶׁל חֶסֶד דִּיקָא,
וְיִתְעַנֵּג בְּנַעַם עֲרֻבוֹת זֵיו יְדִידוֹת חֵינֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ.

חוזים נביאים מסטרא דנצח וְהוֹד, הֵינְנוּ כִּי הַנְּבוּאָה
בְּאֵה מְנַצַּח וְהוֹד, הֵינְנוּ נְבוּאָה מְסֻטְרָא דְנַצַּח,
שְׁשֵׁם הוּא הָאֶרֶת מִשָּׁה, חֲזִיוֹן מְסֻטְרָא דְהוֹד, שְׁשֵׁם הוּא
הָאֶרֶת אֶהֱרֹן, וְזֶה אֶסְפֵּקְלָרְיָא הַמְּאִירָה שְׁהִיא בְּחִינַת נַצַּח,
אֶסְפֵּקְלָרְיָא שְׁאִינָה מְאִירָה שְׁהִיא בְּחִינַת הוֹד, וְהֵם בְּיַחַד
בְּחִינַת "שְׁפֵתִים" שְׁהֵם נַצַּח וְהוֹד". (עֵין רַעְיָא מְהִימְנָא פְּנֹחֶס)
דְּבִהוֹן כְּלִילָן שְׁמֵהּן יֵאֱקֻדְוֵנָק"י כִּי הֵנּוּ"ה מְאִירָה בְּנַצַּח
בְּסוּד הַתְּגַלּוֹת הַנְּבוּאָה, אַדְנ"י מְאִירָה בְּהוֹד בְּסוּד הַתְּגַלּוֹת
הַחֲזִיוֹן, וְהֵי סוּד מִיַּחְדָּם עִם הַמְּלָכוֹת כִּידוּעַ, דְּבִהוֹן תְּמַנְיָא

וּנְבִיאִים תְּרִין הָא עֶשֶׂר, לְקַבֵּל עֶשֶׂר סְפִירֹן,
לְקַבְּלֵיהָ חֲזָא יְחֻזְקָאֵל עֶשֶׂר מְרֵאוֹת.

לְהַבֹּת אֵשׁ

אֲתוּוֹן לְקַבֵּל תְּמַנְיָא סְפָרֵי נְבִיאִים, הֵינְנוּ בְּאֵלוּ הַשְּׁמוּנָה
אוֹתִיּוֹת שֶׁל ב' הַשְּׁמוֹת יֶאֱקֻדְוֹנְק"י הֵם מְרֵמְזוֹת עַל
הַחַי"ת סְפָרֵי נְבִיאִים אַרְבַּעָה רֵאשׁוֹנִים, יְהוֹשֻׁעַ שׁוֹפְטִים
שְׁמוּאֵל מְלָכִים כְּנָגֵד אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הַנְּזִ"ה, וְאַרְבַּע
אַחֲרוֹנוֹת יְרֵמְיָה יְחֻזְקָאֵל יִשְׁעְיָה תְּרֵי עֶשֶׂר כְּנָגֵד אַרְבַּע
אוֹתִיּוֹת אֲדֻנִי וּנְבִיאִים תְּרִין, דְּהֵינְנוּ עֵצֶם שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת
הֵם שְׁנַיִם (עֵין אֹר יְקָר לְהַרְמ"ק), וְהֵם כְּנָגֵד נְבִיאִים רֵאשׁוֹנִים
וּנְבִיאִים אַחֲרוֹנִים, וּבְיַחֲד הֵם עֶשֶׂר, לְקַבֵּל עֶשֶׂר סְפִירֹן,
זֶהוּ כְּנָגֵד הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְקַבְּלֵיהָ חֲזָא יְחֻזְקָאֵל עֶשֶׂר
מְרֵאוֹת, כְּנָגֵדֵם רְאָה יְחֻזְקָאֵל אֶת מְרֵאָה נְבוּאָתוֹ, הֵינְנוּ
כִּי הַנְּבִיאִים מְגַלִּים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְסוּד
הַנְּבוּאָה הוּא תְּמִיד מְנַצַּח וְהוּד, וְעַל יְדֵי נְבוּאָתָם שֶׁהֵם
בְּחִינַת גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּמַדְרַגָּה עֲלִיוֹנָה, עַל יְדֵי זֶה גּוֹרְמִים
יַחַד בֵּין הַנְּזִ"ה וּבֵין אֲדֻנִי שֶׁהוּא תְּפָאֶרֶת וּמְלָכוּת,
זְעִיר וְנוֹקְבִיָּה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהָ, כִּי מְרַב
גְּלוּי אֱלֻקוֹת שְׁמַגְלָה הַנְּבִיא אוֹ הַחֻזָּה, עַל יְדֵי זֶה
חֻזְרִים בְּתִשׁוּבָה וּמְאִירִים עַל עֵצֶמָם הָאֶרֶת הָאֵין סוּף

צדיקים מספרא דצדיק, על כל אלין אתמר
(דברים כב ו) לא תקח האם על הבנים.

להבות אש

ברוך הוא, ואפילו הכי נמוך ונהכי פחות גם כן מאיר
על עצמו ערבות ידידות זיו חיות אור אלקותו ותברך,
וכל נביא או חוזה מקבל נבואתו מבחינה אחרת, זה
מצד זמין שהוא הנצח, וזה מצד שמאל שהוא הוד,
היינו בחינת נבואה או בחינת חזיון, וכל אחד כפי
גיעתו וטרחתו בעבודת השם ותברך כמו כן מאירה
בו איזו בחינה מבחינת משה שהוא אספקלריא המאירה,
ששם היא הנבואה בגלוי, עד שיכולים להתבטל
ממציאות מרב אור וחיות וזיו ודבקות, ויש שאינה
מאירה בו רק איזו בחינה מבחינת אהרן שהיא
אספקלריא שאינה מאירה, ששם הנבואה בבחינת
התלבשות והסתור בלבושים שונים, וכל פונתם של
הנביאים היא ליחד נשמות ישראל ביחודא שלים אליו
ותברך, כי רק זה עקר פונת הנביאים בגלוי אלקותו
ותברך, לקרב את כלל נשמות ישראל אליו ותברך.

צדיקים מספרא דצדיק, שזה נגד היסוד יוסף, שיש
צדיקים שעובדים הרבה על נקדת היסוד,

לְחִבּוּת אִשׁ

קִדְשַׁת הַבְּרִית, שֶׁהוּא כָּבֵד כְּלוּל מִהַכֵּל, אֲבָל גַּם בְּזוֹה יֵשׁ הַרְבֵּה בְּחִינּוֹת לְמֵאוֹת וְאַלְפִים וְכוּ', כִּי לֹא כָּל אֶחָד שׁוֹה לְחַבְרוֹ, וְלֹא כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְהִתְיַגֵּעַ כָּל כּוֹף, כִּי כַּמָּה מִיָּנִי טְבַעִיּוֹת בְּטַבְעֵי בְּנֵי אָדָם, וְכַמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי מוֹתֵרִין חֵלֵק א' סִימָן עב), כִּי הֵיטֵר הָרַע שֶׁל הַצְּדִיקִים הֵם מִלְּאֵף הַקְּדוּשׁ, לֹא כֵּן הֵיטֵרִין רָעִים שֶׁל הַמּוֹן עִם - הֵם הַדְּמִים בְּעֵצָמָם, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּפְלוּ כָּבֵד בְּעוֹמֵקָא דְתַהוֹמָא רַבָּה וּמַחֵם מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל וְכוּ' וְצָרִיכִים לְהִתְיַגֵּעַ הַרְבֵּה לְצֵאת מִתַּאֲוָה זוֹ, וְכָל אֶחָד כְּפִי יְגִיעָתוֹ וְטַרְחָתוֹ בְּזוֹה, כֹּף נִקְרָא בְּכַחֲנֵת צְדִיק.

עַל כֵּן אֵלֶּיךָ, עַל כָּל אֵלֹהֵי הַשָּׁשׁ סְפִירוֹת הַתְּחִתּוֹנוֹת מִחֲסֵד עַד יְסוֹד שֶׁהֵם בְּזַעִיר אֲנַפִּין, אֲתִמַּר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, שֶׁהֵם הַמוֹחִין עִם הַמַּעֲשֶׂה, הֵינּוּ שֶׁבְּאֵלוֹ הַשָּׁשׁ בְּחִינּוֹת צָרִיכִים לְסַלֵּק אֶת דַּעְתּוֹ בְּכָל פַּעַם וּלְהִתְיַגֵּעַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הֵן בְּחֲסֵד - לְעֲשׂוֹת תְּמִיד חֲסֵד עִם זוּלָתוֹ, וְהֵן בְּגְבוּרָה - לְהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ וְעַל כָּל הַקָּמִים עָלָיו לְבַטְלוֹ מִעֲבוּדָתוֹ, וְהֵן בְּתַפְאֵרֶת - שֶׁהִיא הַתּוֹרָה, וְהֵן נִצּוּחַ וְהוֹד - שֶׁהֵן הַנְּבוּאָה וְחִזְיוֹן, וְהֵן בְּיְסוֹד - בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, בְּאֵלוֹ הַשָּׁשׁ צָרִיכִים לְסַלֵּק בְּכָל פַּעַם אֶת דַּעְתּוֹ וְלְעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִידַע אֲשֶׁר אֲסוּר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם חֲכָמָתוֹ וְשִׁכְל עֲצָמוֹ, רַק יִקַּים "לֹא תִקַּח הָאֵם עַל

להבות אש

הַבְּנִים", רק שלח תשלח את האם שהיא הבינה, ואז "ואת הבנים" שהם השש ספירות, חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד, "תקח לך". כי בכל פרט ופרט בעבודת השם יתברך צריכים לסלק תמיד את דעתו ולעשות התחלה חדשה, כי אפילו מי שעוסק בחסד, צריך תמיד לעשות התחלה חדשה כאלו עדין לא עשה חסד מעולם, וכן בלמוד תורה הקדושה על מנת להתעלות בעמק תבונת התורה - ההכרח לסלק את דעתו וחקמתו בכל פעם, ולהתחיל להתעמק מחדש, וכן בכל מדת הנבואה והתניין, תמיד לעשות התחלה חדשה בהשגת אורו האין סוף ברוך הוא, כי ההשגה שהשיג אתמול הוא בחינת גשם להיום וכו' (עין לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו'). וכן במדת היסוד ששם צריכים להתחיל בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ממש מחדש, כפי הקטנות והירידות שעוברות על כל אחד ובפרט בדור הזה עקבתא דמשיחא וכו', והפריצות והתאוות עושים פרצות בגשמות ישראל וכו', בודאי צריכים להתחיל תמיד מחדש, ועל כן על אלו הששה ספירות חג"ת נה"י, "שלח תשלח את האם" - שהיא הבינה שיוגקת מהתכמה, ואז "את הבנים תקח לך", שהם המעשים הטובים שאפה עושה יאירו באור חדש, וקבן.

וְעוֹד אֵלֶיךָ דְעִסְקִין בְּאוֹרֵייתָא לְשִׁמְהָ, וְנִטְרִין
פְּקוּדָהָא דְאֵינוֹן תְּרִי"ג מִצְוֹת דְתַלְמִינֵי מִשָּׁם

לְהַבְיָא אֵשׁ

וְעוֹד דּוֹרֵשׁ עַל פְּסוּק לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים שְׁלַח
תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וְגו', שְׁפִסּוּק זֶה סוֹבֵב עַל
אֵלֶיךָ דְעִסְקִין בְּאוֹרֵייתָא לְשִׁמְהָ, אֵלּוּ שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה
לְשִׁמְהָ, לְשֵׁם ה', כְּמוֹ שְׁפָרֵשׁ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוֹשׁ
זי"ע, הֵינְנוּ שְׂיִהְיֶה לְמוֹדוֹ לְשֵׁם ה' לְמִצּוֹא אֶת הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, כִּי אֵין בְּלַעְדֵּיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִתְּלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, וְעַל
כֵּן בְּשַׁעֲהַ שְׁלוֹמֵדִים אֶת הַתּוֹרָה בְּדַבְּקוֹת וּבְחִיּוֹת אֲמִתִּית,
רוֹאִים אֵיךְ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, וְאוֹתִיּוֹת
מְאִירוֹת וּמְזוֹדָגוֹת, וּמְאִירִים פְּשָׁטִים נִפְלְאִים לְכָל
הַמְּסַתְּפֵל בְּהֵם בְּעֵין הָאֲמִת, וְנִתְגַּלֶּה לוֹ רִזִּין דְרִזִּין מֵה
שְׁהַתְּנָא אוֹ הַנְּבִיא אוֹ הַבַּעַל הַמְּחַבֵּר לֹא כִּוֵּן (עֵינֵי לְקוּשֵׁי
מוֹהֲרֵ"ן חֵלֵק א' סִימָן רפ"א), וְכָל זֶה אִם תְּלַמֵּד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ,
לְשֵׁם אוֹת ה', שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, לְהַעֲלוֹתָהּ לְשָׁרְשָׁהּ, וְנִטְרִין
פְּקוּדָהָא, וְשׁוֹמְרִים אֶת מִצְוֹתֶיהָ, כִּי לֹא הַמְדָרֵשׁ הָעֵקֶר
אֶלָּא הַמַּעֲשֵׂה (עֵינֵי אֲבוֹת פְּרָק א), דְאֵינוֹן תְּרִי"ג מִצְוֹת דְתַלְמִינֵי
מִשָּׁם הוּי"ה, הֵינְנוּ כִּי הַמִּצְוֹת כְּלוּלֹת בְּשֵׁם הוּי"ה

יהו"ה בענבין באתכלא, כרי ליחדא בהון לשם

להבות אש

(כמוכא לקמן) שמי עם י"ה שס"ה, זכר"י עם ו"ה רמ"ח, והן מיחדות יחד בענבין באתכלא, בענבים באשכול, כי המצוות עשה ומצוות לא תעשה כלולות זו בזו ואין להפריד ביניהן כלל, כמו שיש שטועים שחושבים שיש איזה הפרש בין מצוות השכיכות בין אדם למקום ובין מצוות השכיכות בין אדם לחברו, ובאמת אחת הן ואין להפרידן כלל, והמצוות עשה והמצוות לא תעשה אחת הן, כמו ענבים הקשורים באשכול, כרי ליחדא בהון לשם הו"ה בשכינה, כי המצוות עשה הן התלבשות האורות למעלה למטה, המשכת אור ערבות זיו שכינת עזו יתברך למטה בזה העולם, והמצוות לא תעשה הן התלבשות האורות ממטה למעלה, להסיר את כל המחצות, הפסויים והסתרות, ולמצא גם כאן בזה העולם את אורו יתברך על ידי הגדרים שהם הלאוין וכו', וזהו היחוד הגמור בין זכר"י שהוא בחינת הזכ"ר, מצוות עשה, שהוא הזעיר אנפין, לבין שמי שהוא בחינת הנקב"ה, מצוות לא תעשה שהיא המלכות, וזה שמי, המלכות, עם י"ה שס"ה, זכר"י, זעיר אנפין, עם ו"ה רמ"ח, ובניחוד הם מתיחדים ביחודא שלים, כבר נש

יְהו"ה בְּשִׁכְנָה, בְּכֹר נֶשׁ דְּמִתְיַחַד עִם בֵּית זוּגְיָה
בְּכָל אַבְרִיין דִּילִיָּה לְאַפְקָא זְרַעָא מַעְלִיא, אֲתָמַר

לְהַבּוֹת אִישׁ

דְּמִתְיַחַד עִם בֵּית זוּגְיָה בְּכָל אַבְרִיין דִּילִיָּה, כִּי שְׁלֵמוֹת
הַזְּוּג כְּשִׁמְתַחֲבָרִין בְּיַחַד בְּלִי שׁוּם מַחֲשָׁבָה חִיצוֹנָה כְּלָל,
שְׂאֵז מִתְחַבְּרִים יַחַד עִם כָּל הָאַבְרִים, כִּי נַעֲשִׂים לְבָשָׁר
אַחַד בְּסוּד (בְּרֵאשִׁית ב') וְדַבֵּק בְּאַשְׁתּוֹ וְהָיָה לְבָשָׁר אֶחָד,
וְהַכֹּל כְּדִי לְאַפְקָא זְרַעָא מַעְלִיא, כְּמוֹ בְּזוּג גְּשָׁמִי כָּל
כְּוֹנָתָם בְּזוּגָם וְהִתְיַחְדוּתָם הוּא כְּדִי לְהוֹלִיד זְרַע טוֹב,
הֵינּוּ בָּנִים וּבָנוֹת בְּרִיאִים חַיִּים וְקַיָּמִים, כְּמוֹ כֵּן כְּשִׁבְר
יִשְׂרָאֵל מְקַיָּם אֶת מִצְוֹת עֲשֵׂה בְּכוֹנָה אֲמִתִּית לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנוֹ יְתַבְּרָךְ, וּמַגְלָה עַל יְדֵי זֶה אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ
יְתַבְּרָךְ בְּעוֹלָם, כִּי עוֹשֶׂה רְצוֹנוֹ יְתַבְּרָךְ בְּקִיּוּם מִצְוֹת
עֲשֵׂה, הַמְשַׁכֵּת הָאוֹר מְלַמְעָלָה לְמַטָּה, בְּחִינַת הַזְּכָר, מִן
דּוּכְרִין, וְשׁוֹמֵר עֲצָמוֹ מִלְּעֵבֶר עַל רְצוֹנוֹ יְתַבְּרָךְ וְשׁוֹמֵר
אֶת מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, וְנִתְקַדַּשׁ שְׁמוֹ יְתַבְּרָךְ עַל יְדוֹ, כִּי
יְכוֹל לַעֲשׂוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, הִרְעָה, וְאָף עַל פִּי כֵּן מוֹנֵעַ אֶת
עֲצָמוֹ מִשׁוּם צְוִי הַבּוֹרָא יְתַבְּרָךְ, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְגַּלָּה גַּם
בְּתוֹךְ הָעוֹלָם אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְּרָךְ עַל יְדֵי הַגְּדָרִים וְהַסְּיָגִים
שֶׁהֵם כְּלָל הָלֹא תַעֲשֶׂה - הַמְשַׁכֵּת הָאוֹר מִמַּטָּה לְמַעְלָה,

בהון (שם) לא תקח האם על הבנים, ואלין דלא
 משתדלי באורייתא לשמה, אתמר בהון שלח

להבות אש

בחינת הנקבה, מין נוקבין, על ידי זה נעשה יחוד גמור
 ביניהם ונתקשרים העולם הבא שהוא בחינת זעיר אנפין,
 אל העולם הזה שהוא בחינת נוקבא דזעיר אנפין, ונתחבר
 רוחניות לגשמיות, מצוות בין אדם למקום לבין מצוות
 בין אדם לחברו, ונתגלה כי הכל אחד ואין שום פרוד
 ביניהן כלל, ועל זה אתמר בהון לא תקח האם על
 הבנים, כי כשבר ישראל מיחד הפל ביחודא שלים אי
 אפשר להפריד ביניהם, כי כשהאם רובצת על האפרוחים
 - אסור לקח אותם, כמו כן כשדבוקים בו יתברך
 ומקשרים העולם הזה לעולם הבא, שגה למוד תורה
 לשמה, לשם אות ה', ומיחדים הפל ביחד ומוצאים
 אותו יתברך בכל פרט מפרטי הבריאה, כבר אי אפשר
 להפרידם כלל, לא כן ואלין דלא משתדלי באורייתא
 לשמה, כל אלו שאינם לומדים לשמה, אלא מפרידים
 בין הדבקים בין אדם למקום לבין אדם לחברו, בין
 עולם הזה לעולם הבא, בין גשמיות לבין רוחניות,
 אתמר בהון, עליהם נאמר, שלח תשלח את האם,

תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, אֶת לְרֵבּוֹת שֵׁם יְהו"ה דְּאֶסְתֵּלַק
עָמָה מִהֵוּא בַר נֶשׁ.

וְעוֹד אֵלֶּיךָ דְּאוֹקְרִין שְׁבָתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, אֲתָמֵר
עֲלֵייהוּ לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, דְּעַבְדִּין

לְהַבּוֹת אֵשׁ

שְׁמַגְרֵשׁ אֶת הַבִּינָה אִימָא עֲלָאָה, כִּי מִפְּרִיד בֵּין הַדְּבָקִים
כְּאֵלוּ אֵין עוֹלָם הִזָּה מְקַשֵּׁר אֶל עוֹלָם הַבָּא, אֶת לְרֵבּוֹת
שֵׁם ה' דְּאֶסְתֵּלַק עָמָה מִהֵוּא בַר נֶשׁ, הִינְנוּ כִּי זֶה
שְׁמַפְרִיד בֵּין הַדְּבָקִים, בֵּין מַצּוֹת עֲשֵׂה לְבֵין מַצּוֹת לֹא
תַעֲשֵׂה, בֵּין גְּשָׁמִיּוֹת לְרוּחַנִיּוֹת, בֵּין עוֹלָם הִזָּה לְעוֹלָם
הַבָּא, עַל יְדֵי זֶה נִסְתַּלַּק מִמְּנוּ שֵׁם הַיְיָ וְאֵינוּ מְאִיר
בוֹ כְּלָל, כִּי שְׁמ"י עִם י"ה שְׁס"ה, זְכָר"י עִם ו"ה רַמ"ח,
וּמְאֵחַר שְׁמַפְרִיד בֵּין הַדְּבָקִים אֲזִי אֵין מְאִיר בוֹ שֵׁם
הַיְיָ, וְהוֹלֵךְ נַע וְנָד בַּגְּלוּת, וְרַעִים וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים
וְהוּא מְלֵא קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת וְכו'.

וְעוֹד דּוֹרֵשׁ עַל פְּסוּק לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים שְׁלַח
תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וְגו' שְׁפָסוּק זֶה סוֹכֵב עַל אֵלֶּיךָ
דְּאוֹקְרוֹן שְׁבָתוֹת וְיָמִים טוֹבִים עַל אֵלוּ הַשּׁוֹמְרִים שְׁבָתוֹת
וְיָמִים טוֹבִים וּמְעַנְגִים אוֹתָם בְּכָל מִינֵי עֲנוּגִים אֲתָמֵר
עֲלֵייהוּ עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר הַפְּסוּק (דְּבָרִים כ"ב) לֹא תִקַּח הָאֵם

עובדא דבנין עם שבת מלכתא, ועם קודשא

לחכות אש

על הבנים, משום דעבדין עובדא דבנין עם שבת מלכתא
 כי מעלת קדשת שבת אין לשער ולתאר כלל, כי עצם
 אלהותו יתברך מתלבש בתוך זה העולם, ואין שום
 שליטה אז לשום קלפה ועבד ומלאכה, ועל כן שבת
 היא שמא דקודשא בריך הוא, וכשאדם זוכה לשמור
 שבת קדש וימים טובים עליו נאמר (דברים כב) לא תקח
 האם על הבנים שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח
 לך. כי אי אפשר להשיג את רוחניות חיות אלקותו
 יתברך השופעת בשבת כי אם כשמסלק את חכמתו
 ובינתו ודעתו, ומקיים בתמימות ופשיטות זכור ושמור,
 שזה סוד הבנים, בן ובת, כי זכור הוא בחינת זעיר
 אנפין מצוות עשה השיכות לשבת, ושמור הוא בחינת
 נוקבא מצוות לא תעשה השיכות לשבת, וזה אי אפשר
 בשום אופן כי אם בדרך קבלת על, ומסלק את האם
 שהיא הבינה ההתבוננות והשכלה וכו', ואז דיקא ואת
 הבנים תקח לך שהוא "זכור ושמור" "בן ובת", ועל כן
 פסוק זה נאמר על שבת דיקא, כי עושה כבוד הבנים
 עם שבת מלכתא היינו קבלת על, בן ובת, זכור ושמור
 עם שבת המלכה ועם קודשא בריך הוא. כי עצם השבת

בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ יוֹם הַשַּׁבָּת, מָאן דְקָיִים בִּיה
 (ישעיה נח יג) וְכַבְדָּתוֹ מַעֲשׂוֹת דְרַכִּיךָ, הָאֵי אִיהוּ
 (שמות כ יב) כְּבֹד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ וְגוֹמֵר.

לְחֻבוֹת אִשׁ

היא המלכות - הספירה השביעית שנקראת שבת מלכתא
 והקדוש ברוך הוא מזדווג אז עמה, כי יורד בכיכול ביום
 השבת בזה העולם בלי שום לבושים כי ביום השבת
 יורדת עצם אלהותו יתברך בזה העולם ונעשה רשות
 היחיד. ועל כן דיקא אז אסור לצאת מרשות היחיד -
 יחידו של עולם אל רשות הרבים, היא הבחירה שמשם
 נובעות הקלפות. דאיהו יום השבת כי אז מתחברת
 ומתיחדת קודשא בריך הוא עם שכינתיה שזה "יום"
 "השבת" דיקא היינו קודשא בריך הוא שהוא בחינת
 "יום" ושכינתיה שהיא בחינת "שבת" כידוע. מָאן דְקָיִים
 בִּיה (ישעיה נ"ח) וְכַבְדָּתוֹ מַעֲשׂוֹת דְרַכִּיךָ מִי שְׂמֻקִּים בְּיוֹם
 הַשַּׁבָּת וְכַבְדָּתוֹ מַעֲשׂוֹת דְרַכִּיךָ כְּמוֹ שְׂדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְדוּשִׁים (שבת קי"ג.) שְׁלֹא יְהִי מְלַבּוֹשָׁךְ שֶׁל שַׁבָּת
 כְּמְלַבּוֹשָׁךְ שֶׁל חוֹל, שְׁזֵה "וְכַבְדָּתוֹ", כִּי הָא דְרַבִּי יוֹחָנָן
 קָאֵרִי לְמָאֲנִיָּה מְכַבְּדוֹתֶיהָ "מַעֲשׂוֹת דְרַכִּיךָ", שְׁאֵל יְהִי
 הַלּוּכָךְ שֶׁל שַׁבָּת כְּהַלּוּכָךְ שֶׁל חוֹל וְכוּ' עֵינֵי שָׁם, שְׂמַחְלַבֵּשׁ

דַת־לַת עֲלָמִין נִינְהוּ, תִרְיִן יִרִית בְּכַבּוּד אָב וְאָם,

❧ לְהַבּוֹת אִישׁ ❧

עֲצְמוּ בְּלִבוֹשִׁים אַחֲרִים. וְהִלִּיכְתוּ הִיא אַחֲרֵת לְגַמְרִי,
שְׂאִינוּ יוֹצֵא מִרְשׁוֹת הַיְחִיד יְחִידוֹ שֶׁל עוֹלָם אֶל רְשׁוֹת
הַרְבִּים כְּנִ"ל, עַל יְדֵי זֶה מְקַיֵּם גַּם מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם,
שֶׁהֵם חֻמְתָּהּ וּבִינָהּ, סוּד י"ה. כִּי עַל יְדֵי שְׂמֻסְלֵק חֻמְתּוֹ
וּבִינָתוֹ וְדַעְתּוֹ וּמְקַיֵּם "זְכוֹר וְשָׂמֹר" שֶׁהֵם "זְעִיר וְנוֹקְבָא"
מְצוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, עַל יְדֵי זֶה נִשְׁפָּעִים עָלָיו אַחַר
כֶּף מוֹחִין עָלֵינוּנִים בְּסוּד "אָבָא וְאָמָא" י"ה, וְנַעֲשֶׂה יַחֲדוּד
גָּמוּר לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. כִּי בְּאַתְעוֹרְרוּתָא דְלִתְתָּא אִיתְעַר
דְּלַעֲיָלָא. כִּי הַזְעִיר וְהַנוֹקְבָא עוֹלִים עַד אָבָא וְאָמָא שְׂזָה
סוּד עֲלִית הָעוֹלָמוֹת כְּפִדוּעַ. וְזֶה מָאן דְּקִיּוּם בִּיהַ עַם
הַשְּׁבִת (יִשְׁעִיָּה נ"ח) וּכְבֻדָּתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרַבִּיָּה הִיא אִיהוּ
(שְׁמוֹת כ') כְּבֻד אֶת אֲבִיָּה וְאֶת אִמָּהּ וְגו', הוּא גַם מְקַיֵּם
עַם הַשְּׁבִת מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם כִּי עַל יְדֵי שְׂמֻסְלֵק זְכוֹר
וְשָׂמֹר מְצוֹת עֲשֵׂה וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה הַשְּׂיָכִים לְשְׁבִת
עַל יְדֵי זֶה נִתְחַבְּרִים זְעִיר וְנוֹקְבָא ו"ה וְעוֹלִים לְמַעַלָּה
עַד אָבָא וְאָמָא י"ה וְנַעֲשֶׂה הַיַּחֲדוּד הָעָלְיוֹן בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת.

דַת־לַת עֲלָמִין נִינְהוּ יֵשׁ שְׁלֵשָׁה עוֹלָמוֹת עֲשִׂיָּה יְצִירָה
בְּרִיאָה וְהוּא עַל דְּרָךְ שְׂאִמְרוּ חֻמְיָנוּ הַקְּדוֹשִׁים

וּתְלִיתָאָה יְרִית בְּאוֹרֵייתָא, דְּכֻלִּיל לֹזַן בְּ"ן י"ה,

לְהַבּוֹת אִישׁ

(קדושין ל':) שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעְלָה אָנִי כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בֵּינֵיהֶם וְכַבְדוּנֵי עֵינַן שָׁם, וְכֵן הוּא (נְדָה ל"א.) שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין יֵשׁ בְּאָדָם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָבִיו וְאִמּוֹ, אָבִיו מְזַרְעֵ הַלְבָן שְׁמֻמְנוּ עֲצָמוֹת וְגִידִים וְצַפְרָנִים וּמַח שְׁבְרָאֲשׁוֹ וְלֶבֶן שְׁבַעֲיָן אָמַר מְזַרְעֵת אוֹדָם שְׁמֻמְנוּ עוֹר וּבָשָׂר וּשְׁעָרוֹת וּשְׁחוֹר שְׁבַעֲיָן, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן כּוֹ רוּחַ וּנְשָׁמָה וְקִלְסָתָר פְּנִים וְרֵאִיתָ הָעֵינַן וּשְׁמִיעֵת הָאָזְן וְדַבּוּר פִּה וְהַלּוֹף רַגְלִים וּכְיֵנָה וְשָׁכַל עֵינַן שָׁם. הֵיִינוּ כִּי הָאָבָא וְהָאֵמָא הַגְּשָׁמִיִּים הֵם כְּדָגְמַת ו"ה זְעִיר וְנוֹקְבִיָּה כְּדוּעַ, שְׁזָה סוּד עֲשִׂיָּה יְצִירָה, הֵיִינוּ תְרִין יְרִית בְּכַבּוּד אָב וְאִם. כִּי בְּזָה שְׁמֻכְבֵּד אֶת אָבִיו וְאִמּוֹ הַגְּשָׁמִיִּים עַל יָדָם יְרִית תְּרִי עֲלֵמִין שְׁהֵם עֲשִׂיָּה וְיְצִירָה, כִּי בְּזָה שְׁמֻקִּים בְּפַעַל מִמֶּשׁ מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּעוֹלָמוֹת עֲשִׂיָּה וְיְצִירָה שְׁהֵם נֶגְדַּ הָאָבָא וְאֵמָא הַגְּשָׁמִיִּים. וּתְלִיתָאָה יְרִית בְּאוֹרֵייתָא - וּכְשִׁלּוּמַד תּוֹרָה זוֹכָה לְהַתְעַלּוֹת וְלִירֵשׁ אֶת עוֹלָם הַבְּרִיאָה הַנִּקְרָאת בִּינָה. כִּי עַל יְדֵי לְמוּד תּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה נִדְבַק בְּעוֹלָם הַבִּינָה דְּכֻלִּיל לֹזַן בְּ"ן י"ה הֵיִינוּ בְּשָׁבִיל זֶה נִקְרָאת בִּינָה. כִּי

הָדָא הוּא דְכְתִיב (דברים ל כ) כִּי הוּא חַיִּיךָ וְאַרְךָ
 יְמֶיךָ, כִּי הוּא חַיִּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה דָּא גַן דְּלִתְתָּא,
 וְאַרְךָ יְמֶיךָ דָּא עֲלָמָא דְאַתִּי עֲלָמָא אַרִיכָא, עַל

לְהַבִּיחַ אִישׁ

הַתּוֹרָה הִיא בְּסוּד הַתּוֹפְאָרַת שְׁנַמְשַׁכַת מֵאַבָּא וְאַמָּא עֲלָאִין
 שְׁהִם חֲכָמָה וּבִינָה, וְעַל יְדֵי זְווג שֶׁל אַבָּא וְאַמָּא עֲלָאִין,
 זְווג הַמוֹחִין - נוֹלֵד אַבָּא וְאַמָּא הַגְּשָׁמִיִּים שְׁהִם "זְעִיר
 וְנוֹקְבָא" כִּידוּעַ. וְעַל כֵּן הַזְּהִירָנוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּתוֹרָתוֹ: כִּבְד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ, וּבְזוּה שְׁמִקְיָמִים אֶת
 רְצוֹן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִיא הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, עַל יְדֵי
 זֶה עוֹלָה וְנִתְעַלָּה וְנִדְבַק בְּבִינָה שְׁנוֹקְרָאֵת עַל שֵׁם בְּ"ן י"ה
 וְנִמְשָׁכִים עָלָיו מוֹחִין עֲלָאִין. וְעַל זֶה מְרַמֵּז הַפְּסוּק (דברים
 ל) כִּי הוּא חַיִּיךָ וְאַרְךָ יְמֶיךָ כִּי הוּא חַיִּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה דָּא
 גַן דְּלִתְתָּא הִינְנוּ כְּשִׁמְקִים מִצּוֹת כְּבוֹד אֵב וְאִם הַגְּשָׁמִיִּים
 עַל יְדֵי זֶה זוֹכֵה לְחַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי גִתִּיחַד אֲצִלוּ הַנְּפֶשׁ
 וְהָרוּחַ שְׁהִם נִגְדַּד עֲשִׂיָה וִיצִירָה, שְׁכָל זֶה הוּא מְקַבֵּל מֵאַבִּיו
 וְאַמּוֹ, וּכְשִׁמְיַחֲדִים אֲצִלוּ הַנְּפֶשׁ וְהָרוּחַ, הָרִי הוּא נִמְצָא
 בְּגַן עֵדֶן הַתְּחִתּוֹן, כִּי כְּשִׁאֲדָם בְּרִיא וְשִׁלָּם בְּנִפְשׁוֹ וְרוּחוֹ
 - אִין לָךְ עוֹד טוֹב וְחַיּוֹת יוֹתֵר מִזֶּה, וּמִמֶּשׁ גַּר בְּעוֹלָם
 הַחֲרוּת, שְׁזֶה בְּחִינַת גַּן דְּלִתְתָּא גַּן עֵדֶן הַתְּחִתּוֹן. וְאַרְךָ

הַאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָךְ עֲלֵמָא
שְׂפִילָה.

לְהַבִּיט אֶשׁ

יְמִידָא דְאֵלְמָא דְאֵתִי עֲלֵמָא אַרְיָא אַךְ עֲקָר הַשְׂכָּר שְׂיַקְבֵּל
הוּא בְּעוֹלָם הַבָּא כְּמוֹ שְׂדֵרְשׁוֹ חֲכָמֵינוּ (חֲלִין קַמְב.) "וְהֶאֱרַכְתָּ
יָמִים" - לְיוֹם שְׂכָלוֹ אַרְוֹךְ עֵינֵי שָׁם, שְׁשָׁם עֲקָר שְׁעֵשׂוּעַ
הַנְּשֻׁמָּה, שְׁזָה עוֹלָם הַבְּרִיאָה, עוֹלָם הַנְּשֻׁמוֹת, עוֹלָם הַבִּינָה
בְּ"ן י"ה - "עַל הַאֲדָמָה אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָךְ" עֲלֵמָא
שְׂפִילָה. הֵינּוּ קִדְּם שְׁתַּזְכָּה לְהַגִּיעַ אֶל עוֹלָם הַבָּא, עוֹלָם
הַבְּרִיאָה, עוֹלָם הַנְּשֻׁמוֹת, עֲלִיף לְעָבוֹר בְּעוֹלָם הַשְׂפִיל הַזֶּה
עַל יְדֵי אָב וְאִם גְּשָׁמִי, שְׁהֵם כְּנֶגֶד נֶפֶשׁ וְרוּחַ שְׂמֻקְבָּלִים
מֵהֶם, וְאַחַר כֵּן זֹכִים לְנִשְׁמָה שְׁהִיא הַשְׂתַּפָּה הַשְּׁלִישִׁית
שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הֵרִי שְׁלֵשָׁה שְׂתַּפִּין יֵשׁ בְּאָדָם
וְהֵם כְּנֶגֶד נֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה כַּנ"ל. וְדָמָה שְׂמִירַת שְׂבַת אֶל
כְּבוֹד אָב וְאִם, כִּי גַם בְּשְׂבַת נִתְעַלִּים הַשְּׁלֵשָׁה עוֹלָמוֹת
עֲשִׂיָה יְצִירָה בְּרִיאָה, וּמְקַבְּלַת מַעְצָם הַאֲצִילוֹת, וּכְמוֹ שְׂאִי
אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְקַיָּם זְכוּר וְשְׂמוֹר רַק בְּשִׁמְסֵלֶךְ אֶת חֲכָמָתוֹ
וּבִינָתוֹ וְדַעְתּוֹ לְגַמְרִי, וְלְקַיָּם בְּדֶרֶךְ קַבְּלַת עַל כַּנ"ל, כְּמוֹ
כֵּן כְּבוֹד אָב וְאִם צְרִיכִים לְקַיָּם בְּדֶרֶךְ קַבְּלַת עַל, וְאִף
שְׁזָה קֶשֶׁה מְאֹד לְקַיָּם, וּכְמוֹ כֵּן עֲקָר שְׂמִירַת שְׂבַת הוּא

וְעוֹד אֵלֶיךָ דְקָשְׁרִין לְשִׁכְנֵתָא עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא בְּקִשׁוּרָא דְתַפְלִין, אֲתָמַר עֲלֵיהּוּ לֹא

לְהַבּוֹת אִישׁ

בְּמַחְשְׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשָׂה, שְׁהִים נִגְדַּד נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה, כְּמוֹ
 כֵּן מַצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּמַחְשְׁבָה דְּבוּר
 וּמַעֲשָׂה, וְזֶה עֵקֶר הַחַיּוֹת עוֹד בְּגֵן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן בְּזֶה
 הָעוֹלָם, שֶׁהוּא שְׁלָם בְּנַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ, וְאַחַר כֵּן יִזְכֶּה לְהֵאָרֵת
 עוֹלָם הַבָּא שֶׁהִיא נְשֻׁמָתוֹ וְהַצְדִּיקִים הַדְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ
 בְּמַחְשְׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשָׂה זֹכִים לְקַבֵּל אוֹר פְּנֵי הַשְּׂבֵת
 בְּאִפְסָן אַחַר לְגַמְרֵי, וְעַל כֵּן רְאוּי לָהֶם לְקַיֵּם מַצּוֹת כְּבוֹד
 אָב וְאִם בְּפִשְׁיטוֹת וּבְמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ, כִּי עַל יָדָם בָּאוּ
 לְעוֹלָם, וְעַל יְדֵי זֶה זֹכִים לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ בְּשַׁעֲשׂוּעַ דְּמַלְכָּא
 עֲלָאָה וּלְהַתְעַנֵּג בְּעַרְבוֹת נַעַם זִיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ עוֹלָם
 הַנְּשָׁמוֹת. וְזֶה שְׁמוּבָא בְּזֵהר הַקְדוּשׁ (שְׁלַח קַעֲג): כְּשֶׁאָדָם
 מְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּשֵׂבֵת - יֵשׁ עֲלֵיהּ וְתַעֲנוּג לְאָבִיו
 וְלְאִמּוֹ וְכַנ"ל. כִּי שְׁמִירַת שְׂבֵת קְדוּשׁ וְכְבוֹד אָב וְאִם יֵשׁ
 לָהֶם שְׂיִכוֹת זֶה לְזֶה וְכַנ"ל. וְכִמוֹ כֵּן בְּשֵׂבֵת מְאִירִים
 הַשְּׁלֹשָׁה עוֹלָמוֹת שְׁהִים חֶקַל תַּפּוּחִין קְדִישִׁין וְזַעֲרֵי אֲנָפִין
 וְעַתִּיקָא קְדִישָׁא שְׁהִים כְּנֻגְדַּד מַחְשְׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשָׂה, וְהַבֵּן.

וְעוֹד, דּוֹרֵשׁ עַל פְּסוּק לֹא תִקַּח הָאִם עַל הַבָּנִים, שְׁלַח

תקח האם על הפנים, ואיננו דלא קשרין לון
בחדא, אתמר בהון שלח תשלח את האם.

להכות אש

תשלח את האם וגו', שפסוק זה סובב על אלון דקשרין
לשכינתא עם קודשא בריה הוא בקשורא דתפלין, הינו
אלו הזוכים להניח תפלין בכל יום, הם מיחדים קודשא
בריה הוא ושכינתיה, כי תפלה של יד היא בחינת
שכינה, ותפלין של ראש הם בחינת קודשא בריה הוא,
וכשמניח שניהם נעשה יחוד בין קודשא בריה הוא
ושכינתיה, אתמר עליהו, עליהם נאמר הפסוק הזה,
לא תקח האם על הפנים, היינו עקר שלמות הנחת
תפלין של יד ותפלין של ראש לא לשיח ביניהם, כי
אז עושה פרוד בין קודשא בריה הוא ושכינתיה, וחוור
מעורכי מלחמה (סוטה מד:), ועל כן, ואיננו דלא קשרין
לון בחדא אתמר בהון שלח תשלח את האם, כי הוא
מפריד בין העשיה שהוא תפלין של יד, לבין האצילות
שהוא תפלין של ראש, עולם הבינה, שמקבלת מחכמה,
שהיא התבוננות בחכמה עלאה, עצם אלקותו תברך,
ועל כן אשרי מי שמניח בכל יום תפלין בקשורא חדא
ואינו מפריד בין העשיה לבין המוחין, ומיחד קודשא

וְעוֹד אֵלּוּן דְּמִיחְדִּין לֹון בְּחָדָא, לְעִמּוּדָא
 דְּאִמְצָעִיתָא וּשְׂכִינְתָא תְּתָאָה בְּקִרְיָאָת
 שְׁמַע, אֲתָמַר עֲלִייהוּ לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים,
 וְאֵלּוּן דְּלֹא מִיחְדִּין לֹון בְּיַחְדָּא דְּקִרְיָאָת שְׁמַע,
 בְּתִיב בְּהוֹן שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

לְהַבּוֹת אֵשׁ

בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהָ תְּמִיד, שְׁאֵז יִמְשְׁכוּ עֲלָיו מוֹחִין
 עֲלִיוֹנִים.

וְעוֹד, דּוֹרַשׁ עַל פְּסוּק לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים שְׁלַח
 תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וְגו', שְׁפִסּוּק זֶה סוֹבֵב עַל אֵילִין
 דְּמִיחְדִּין לֹון בְּחָדָא לְעִמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא וּשְׂכִינְתָא תְּתָאָה
 בְּקִרְיָאָת שְׁמַע, הִינּוּ אֶפְלוּ שְׁכַבְר לֹא מִפְּסִיקִין בֵּין תְּפִלִּין
 דִּיד לְבִין תְּפִלִּין דְּרֵאשׁ, עִם כָּל זֹאת עִקַּר שְׁלֵמוֹת מְצוֹת
 תְּפִלִּין הוּא לְקִרוֹת קִרְיָאָת שְׁמַע עִם הַתְּפִלִּין, כִּי (בְּרִכוֹת
 י"ד) כָּל הַקּוֹרָא קִרְיָאָת שְׁמַע בְּלֹא תְּפִלִּין כְּמַעֲיֵד עֲדוֹת
 שְׁקַר, כִּי הַקִּרְיָאָת שְׁמַע, הִנּוּ"ה אֶלְקִינוּ הִנּוּ"ה אֶחָד, הוּא
 יַחּוּד בֵּין הַתְּפִלָּאָרְת לְהַמְלָכוֹת שֶׁהוּא סוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא וּשְׂכִינְתֵיהָ, וְעַל כֵּן כְּשֶׁקּוֹרָא קִרְיָאָת שְׁמַע בְּתְּפִלִּין
 גּוֹרֵם יַחּוּד עֲלִיוֹן וְנוֹרָא מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, שְׁעַל זֶה
 נֶאֱמַר "לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים", וְאֵילִין דְּלֹא מִיחְדִּין

בְּכָל אֶתֶר אֶת לְרֵבּוֹת, וְהִכָּא לְרֵבּוֹת חֲכָמָה
 עֲלָא אֲב הָאֲמוּנָה דְאִיְהִי בִינָה, וְעֲלָה
 אֶתְמַר הִכָּא לֹא תִקַּח הָאֵם, שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת
 הָאֵם.

❧ לְהַבּוֹת אֵשׁ ❧

לִזְוֹן בְּיַחְדָּא דְקָרִיאַת שְׁמַע בְּתִיב בְּהוּן שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת
 הָאֵם, שְׁהֵם מְפָרִידִין בֵּין קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ.

בְּכָל אֶתֶר אֶת לְרֵבּוֹת, (פְּסָחִים כ"ב:) וַיְמָה מְרַבָּה כָּאֵן?
 אֲלָא וְהִכָּא לְרֵבּוֹת חֲכָמָה עֲלָא, שְׁהִיא אֲב
 הָאֲמוּנָה דְאִיְהִי בִינָה, כִּי אֲב בְּחֲכָמָה וְאֵם לְבִינָה (מְשָׁלִי
 ב), כִּי יֵשׁ י"ה שְׁהוּא הַמּוֹחִין, שְׁרַשׁ הַחֲכָמָה, שְׁמִשְׁם
 יוֹצֵאת הָאֲמוּנָה, וְזֶה בִינָה בֵּין י"ה, וְכֵן אֲמוּנָה הוּא
 אֲמ"ן ו"ה, הִינּוּ כִי אֲבָא וְאֲמָא מוֹלִידִים אֶת זְעִיר
 וְנוֹקְבִיהַ שְׁזֶה י"ה בּו"ה שְׁהוּא שְׁלֵמוֹת הַיַּחְוּד שְׁנַעֲשֶׂה
 בְּעַת קָרִיאַת שְׁמַע, הַוּו"ה אֲלֵקִינוּ הַוּו"ה אֶחָד, וְנַעֲשֶׂה
 בְּשְׁלֵמוֹת בְּעַת יַחְוּד קָרִיאַת שְׁמַע עִם הַנְּחַת תְּפִלִּין,
 וְעֲלָה אֶתְמַר הִכָּא לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים בְּעַת הַיַּחְוּד
 שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם בְּשַׁעַת שְׁמִפְרִידִים הַיַּחְוּד, שְׁקוּרָא
 קָרִיאַת שְׁמַע בְּלֹא תְּפִלִּין, שְׁהוּא מַעִיד עֲדוֹת שְׁקָר,
 רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

הָדָא הוּא דְכְתִיב (משלי ב ג) כִּי אִם לְבִינָה
תִּקְרָא, וְאִיהִי אֹרִייתָא דְלַעֲיָלָא דְאִתְמַר
בָּהּ (שם א ח) וְאֵל תַּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמְךָ.

וְעוֹד אֵלִין דְנִטְרִין אוֹת בְּרִית בְּתַחוּמֵיהּ, דְאִיהוּ
שְׁמוֹנָה יָמִים, וְנִטְרִי אוֹת שְׁבַת בְּתַחוּמֵיהּ,

לְהַכּוֹת אֵשׁ

הָדָא דְכְתִיב (משלי ב ג) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, שְׁהִיא
בְּ"ן י"ה שֶׁהוּא הַמוֹחִין חֲכָמָה וּבִינָה, תְּרִין רַעִין
דְלֵא מִתְפָּרְשִׁין, וְאִיהִי אֹרִייתָא דְלַעֲיָלָא דְאִתְמַר בָּהּ (שם
א, ח) וְאֵל תַּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמְךָ, הֵינּוּ בְשַׁעַת הַיְחוד הָעֲלִיִּין
שְׁנַעֲשֶׂה עַל יְדֵי קְרִיאַת שְׁמַע עִם הַנְּחַת תְּפִלִּין שְׁעוּלָה
עַל הַכֹּל, אֲשֶׁרִי הַמְכּוֹן לְכֹל זֶה בְּעַת הַנְּחַת תְּפִלִּין וְאִמִּירַת
קְרִיאַת שְׁמַע, שְׁמִיחַד אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת יְחַד וְנִשְׁפַּע עָלָיו
שְׁפַע וְאוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת אֱלֹקִית, אֲשֶׁרִי לוֹ.

וְעוֹד, דּוֹרֵשׁ עַל הַפְּסוּק לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים שְׁלַח
תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם אֵלִין דְנִטְרִין אוֹת בְּרִית בְּתַחוּמֵיהּ
דְאִיהוּ שְׁמוֹנָה יָמִים שְׁזָה סוֹבֵב וְהוֹלֵךְ עַל הַמְקִימִים
מִצּוֹת מִלָּה בְּזַמְנָה בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי, שְׁמַרְמֹז עַל שְׁמוֹנָה
אוֹתִיוֹת שֶׁל שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, הַיְיָ אֱדוֹנֵי, כִּי הַשְּׁמוֹנָה יָמִים

דאינון י"י מן יאהדונה", דבגניייהו אוקמוה
מארי מתניתין, דלא אשתכח בר נש פחות
מתרנייהו, כתיב לא תקח האם על הפנים, ואינון

להבות אש

הוא נגד השמונה אותיות. ונטרי אות שבת בתחומיה,
ושומרים בשמירת שבת קדש, ולא יוצאים מתחומה
שהוא אלפים אמה לכל צד מארבע צדדים, שזה שמונה
אלפים אמה, שזה גם נגד השמונה אותיות של שמו
יתברך הנו"ה אדנ"י, דאינון י"י מן יאהדונה", היינו
שצריך לכל בר ישראל שתהינה לו שתי אותות שהוא
מזרע ישראל מאמין בו יתברך, וזה אות מילה ואות
שבת, והם נגד שתי השמות הנו"ה אדנ"י, והנה שם
הנו"ה מתחיל עם יו"ד שהיא נגד אות ברית, שהוא
הזכר, ושם אדנ"י מסים עם יו"ד שהיא נגד אות שבת
שהיא הנקבה, וזה סוד היחוד בין דוכרא לנוקבא, היינו
שתי היודי"ן, ובאמצע יש הששה אותיות אהדונה כנגד
הששה ימים, ועל כן יש לכל בר ישראל שתי האותות
האלו שהן שתי העדות, אות מילה ואות שבת, דבגניייהו
אוקמוה מארי מתניתין (עין סוטה ב: כל מקום שנאמר עד
הרי כאן שנים עין שם) דלא אשתכח בר נש פחות מתרנייהו

דְּלֹא אֲשַׁתְּכַחוּ בְּכֹל יוֹמָא בְּשַׁתֵּי אוֹתוֹת אֱלוֹ
 דְּאִינוּן אוֹת תְּפִלִּין וְאוֹת בְּרִית מִלָּה, וּבְשַׁבַּת
 אוֹת בְּרִית וְאוֹת שַׁבַּת, כְּתִיב בְּהוֹן שְׁלַח תְּשַׁלַּח
 אֶת הָאֵם.

להכות אש

שְׁלֹא יִמְצֵא אָדָם בְּלֹא שְׁנֵי עֵדִים שְׂעִידוֹ בְּיַחְדוֹ וְאֶחָדוֹתוֹ
 יִתְבָּרַךְ, וְהוּא עַל יְדֵי אוֹת בְּרִית וְאוֹת שַׁבַּת. כְּתִיב לֹא
 תִּקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים הֵינּוּ מִי שְׂיֵשׁ בּוֹ אוֹת בְּרִית שְׁהִיא
 בְּחִינַת הַבָּנִים, וְאוֹת שַׁבַּת שְׁהִיא הָאֵם, אֲזוֹ לֹא תִּקַּח הָאֵם
 עַל הַבָּנִים, אִי אֶפְשָׁר לְהַפְרִיד מִמֶּנּוּ אֶת הַשְּׂכִינָה הַשׁוֹרָה
 בּוֹ, כִּי יֵשׁ לוֹ שְׁתֵּי עֵדוֹת. וְאִינוּן דְּלֹא אֲשַׁתְּכַחוּ בְּכֹל יוֹמָא
 בְּשַׁתֵּי אוֹתוֹת אֱלוֹ דְּאִינוּן אוֹת תְּפִלִּין וְאוֹת בְּרִית מִלָּה,
 הֵינּוּ בִּימוֹת הַחֹל אוֹת בְּרִית הוּא הַדּוּכְרָא, וְאוֹת תְּפִלִּין
 הוּא הַנוֹקְבָא, כִּי אֱלוֹ שְׁמַנִּיחִין שְׁמוּנָה פְּרָשׁוּת (הֵינּוּ אַרְבַּע
 שָׁל יָד וְאַרְבַּע שָׁל רֵאשׁ) שְׁהֵם גַּם כֵּן כְּנֶגֶד הַשְּׁמוּנָה אוֹתִיּוֹת
 שָׁל הַיְיָ אֲדֹנָי, חֲבוּר וְיַחְדוּד בֵּין דּוּכְרָא לְנוֹקְבָא, הֵם
 מְעִידִין עַל אֶחָדוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל כֵּן בִּימוֹת הַחֹל צְרִיכִים
 גַּם כֵּן שְׁתֵּי עֵדוֹת לְהַעֲיֵד עַל יַחְדוֹ וְאֶחָדוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה
 נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי אוֹת בְּרִית וְאוֹת תְּפִלִּין. וּבְשַׁבַּת אוֹת בְּרִית
 וְאוֹת שַׁבַּת, כִּי שַׁבַּת לֹאוּ זְמַן תְּפִלִּין הוּא (שַׁבַּת ס.א.), וְעַל

וְאִי תִימְרוּן אִמְאֵי צְרִיכִין לְמַהוּי תְרוּוֹיְהוּ בְּכָל
 בַּר נֶשׁ בְּכָל יוֹמָא, בְּגִין דְּלֹא תִשְׁתַּבַּח
 שְׂכִינְתָא דְאִיהוּ יו"ד מִן אַדְנָי, יְחִידָה בְּלֹא
 קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאִיהוּ יו"ד מִן יְהוּה, וְצְרִיךְ
 בַּר נֶשׁ דְּלֹא יִשְׁתַּבַּח בְּכָל יוֹמָא פְּחוּת מִתְרוּוֹיְהוּ,
 וְאִי לֹא עָלִיָּה אֶתְמַר (מְשַׁלֵּי טז כח) וְנִרְגַן מִפְּרִיד
 אֵלוֹת, דְּאֶפְרִיד אֱלוֹפִיָּה דְעָלְמָא מִשְׂכִּינְתָּא.

לְחֻבוֹת אֵשׁ

בְּן שֶׁבַת בְּעֶצְמָה אוֹת בְּנ"ל, וְעַל כֵּן אִם מִתְסַר אוֹת אַתָּת
 שֶׁהוּא עַד מֵהֶשְׁנֵי עֲדוּת, עַל זֶה בְּתִיב בְּהוֹן שְׁלַח תְּשַׁלַּח
 אֶת הָאֵם, כִּי הוּא מְסַלֵּק מִמֶּנּוּ אֶת הַשְּׂכִינָה.

וְאִי תִימְרוּן אִמְאֵי צְרִיכִין לְמַהוּי תְרוּוֹיְהוּ בְּכָל בַּר נֶשׁ
 בְּכָל יוֹמָא, וְאִם תֵּאמַר, לָמָּה צְרִיךְ לִהְיוֹת לְאָדָם
 בְּכָל יוֹם שְׁתֵּי עֲדוּת שְׁהֵן שְׁתֵּי הָאוֹתוֹת, וּמִתְרַץ, בְּגִין
 דְּלֹא תִשְׁתַּבַּח שְׂכִינְתָּא דְאִיהוּ יו"ד מִן אַדְנָי יְחִידָה בְּלֹא
 קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאִיהוּ יו"ד מִן הוֹנִיָּה, כִּי אַדְנָי הוּא
 הַשְּׂכִינָה (מְלֻכוֹת), וְיו"ד סוֹפִית הִיא נְקוּדַת הַשְּׂכִינָה, יְסוּדָא
 דִּילָהּ, וְהוֹנִיָּה הוּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (תְּפָאֳרַת), וְיו"ד
 רֵאשׁוֹנָה הוּא נְקוּדַת זְעִיר אֲנָפִין, יְסוּד דִּילֵיהּ, וְהֵם מְתִיחָדִים
 יַחַד סוּד הַזְּוֹג, וְאִי לֹא, וְאִם לֹא מְתִיחָדִים אוֹתָם יַחַד

נוֹקְבָא אֲתָמַר בָּהּ (שְׁמוֹת לֹא יִז) אֹתָהּ הִיא לְעוֹלָם,
 דְּכוּרָא בְרִית מְלַח עוֹלָם הוּא, וּבְגִין דָּא
 אֹתָהּ תְּפִלִּין נוֹקְבָא, אֹתָהּ בְרִית דְּכוּרָא.
 וְרָזָא דְּמִילָהּ (דְּבָרִים ל יב) מִי' וְיַעֲלֶה לְנוּ

לְהַבִּיחַ אִישׁ

זְעִיר וְנוֹקְבֵיהּ, הַיְיָ אֲדָנִי, עֲלִיָּהּ אֲתָמַר (מְשָׁלִי ט"ז)
 וְנִרְגָן מִפְרִיד אֱלֹהִים, דְּאֲפְרִיד אֱלֹפִיָּהּ דְּעֲלָמָא מְשַׁכֵּינְתָּא,
 שְׁגוּרָם פְּרוּד בֵּינֵיהֶם, וְעוֹנָשׁוּ גְדוּל מְאֹד, כִּי מִפְרִיד אֶת
 הָעוֹלָם הַזֶּה מֵעוֹלָם הַבָּא, וְגוּרָם חֲרָפֵן גְּדוּל רַחֲמֵנָא
 לְשִׁזְבֵן.

עֲבָשׁוּ יָבִיא רְאִיָּה כִּי אֹתָהּ שֶׁבֶת הִיא כְּנֶגֶד הַנוֹקְבָא
 נוֹקְבָא אֲתָמַר בָּהּ (שְׁמוֹת לֹא) אֹתָהּ הִיא לְעוֹלָם,
 וְאָמַר, לְעוֹלָם, כִּי אֹתָהּ שֶׁבֶת הִיא אֹתָהּ טְפִלָּה אֶל עוֹלָם
 שֶׁהוּא דוּכְרָא (בְּמִדְבַר י"ח) בְּרִית מְלַח עוֹלָם הוּא, וְעַל כֵּן
 כָּתוּב אֶצֶל שֶׁבֶת, לְעוֹלָם, שֶׁהִיא מְצַרְפֶּת אֶל הַבְּרִית שֶׁהוּא
 הַדוּכְרָא הַנִּקְרָא עוֹלָם, וּבְגִין דָּא אֹתָהּ תְּפִלִּין, וְכֵן אֹתָהּ
 הַתְּפִלִּין הִיא גַם כֵּן נוֹקְבָא וּמְצַרְפֶּת אֶל אֹתָהּ בְּרִית דוּכְרָא.

וְרָזָא דְּמִילָהּ, וְהַסוּד שֶׁהַבְּרִית הוּא בְּזְעִיר אֲנָפִין, כְּמוֹ
 שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים ל') מִי' וְיַעֲלֶה לְנוּ' ה'שְׁמוּמָה' -

ה"שמימה, בְּרִישֵׁי תִיבּוּן מִל"ה וּבְסוֹפֵי תִיבּוּן
 יְהו"ה, בְּתַפְלִין נִוְקָבָא הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות
 יג טז) וְהָיָה לְאוֹת עַל יַדְכֶּה יַד פְּהָה.

לְהַבּוֹת אִישׁ

בְּרִאשֵׁי תִבּוֹת מִי"ד'ה' וּבְסוֹפֵי תִבּוֹת י'הו"ה'. כִּי גוּף
 הַזְעִיר אֲנַפִּין שָׁם מְאִיר שֵׁם יְהו"ה וּמִשָּׁם יוֹצֵאת הַבְּרִית
 שֶׁהִיא אוֹת מִלָּה, (וְעַכְשָׁו יֵבִיא רְאִיָּה שְׁגָם אוֹת תַּפְלִין כְּנֶגֶד
 הַנּוֹקְבָא) בְּתַפְלִין נִוְקָבָא הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות יז) וְהָיָה
 לְאוֹת עַל יַדְכֶּה ה' יְתָרָה, וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְנַחוֹת
 לו.) יַדְכֶּה יַד פְּהָה, יַד הַחֲלוּשָׁה שֶׁהִיא הַנּוֹקְבָה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות:

מאור בן שושנה
אודליה בת מרים

וילדיהם
אליעזר שלמה

רבקה

פייגא

נחמן נתן

שזכות רביז"ל תעמוד להם לנצח להמשיך להדפיס ולהפיץ ולהאיר את אור הצדיק בעולם מתוך נחת דקדושא, שמחה עצומה, יראת שמיים, אהבת הבורא, ענווה ושפלות, אמונת חכמים בשלמות וקדושת הברית בשלמות.

וימשיך הצדיק במתנת חנם לתת להם ולבניהם עד עולם רשות לשמש אותו ז"ל ללא שום מעצור.

ובזכות רביז"ל ותלמידו הקדוש רבי נתן מברסלב

זמוהרא"ש הקדוש זי"ע

שיפעלו עליהם מהשמיים נס ורחמים וישועה שלמה בעיתה

לבנות בית לשמו יתברך לגדלו ולפרסמו לכל

יושבי תבל ללא שום חובות, מניעות וקיטרוגים אכי"ר.

ספר הקדוש הזה
נדפס לזכות

הרה"ח רבי אברהם חיים
בן הינדא ריקל נ"י
וזוגתו רייזל בת חיה שרה
תחי'

זכותו הגדול של רבינו ז"ל
יגן עליהם
ועל כל יוצאי חלציהם להתברך
בכל מילי דמיטב,
וימלא ה' כל משאלות לבם לטובה
אמן.

ספר הקדוש הזה
נדפס לרפואת

שרה קלוטילד בת רחימה חיה

שהקב"ה ישלח לה רפואת הנפש והגוף
ואריכות ימים

ספר הקדוש הזה
נדפס לזכות

אלחנן בן שמחה

גילה בת רוזה

הקב"ה ישפיע עליהם שפע ברו"ג
ושיזכו להמשיך לעזור ולהפיץ את
אור רביז"ל בעולם מתוך
נחת שמחה קדושה וטהרה
אכ"ר

הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות הרבני החשוב והיקר שבערכין ה"ה

הר"ר מאיר דוד בן רייזל נ"י

וזוגתו

חנה לאה בת חיה אסתר תחי

למשפחת פארקאש הנכבדה
שמוסר נפשו למען הדפסת והפצת ספרי
רביז"ל ותלמידיו

ולזכות ילדיהם

ברכה פייגא

בילא

רבקה מירל

הינדא ריקל

שמעון

ובוודאי תגן עליהם זכות רבינו הקדוש להוושע בכל
מילי דמיטב, ולרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי
חלציהם מתוך שמחה והרחבת הדעת, ויושפע עליהם
שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם אמן

סוד ה' לִירָאֵיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱמָה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶל

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד
לְכִלְלֵיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפָרְנֶסָה וְלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחֵי־חַיִּים
אֲשֶׁר־י מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

יְסֹדוֹ, תְּקֵנוֹ, גִּלּוֹ, וְצוּהָ לְפָרְסְמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל
רְבֵנּוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֵילָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְנּוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדַפּוּס
עַל יְדֵי חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִי"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל
הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני
עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד
עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן
עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה
בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל
אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי
לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו
על-ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיתי בך: ב אמרת
ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך: ג לקדושים אשר-
בארץ המה ואדירי כל-חפצי-בם: ד ירבו עצבותם אחר
מקרו בל-אסיד נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-
שפתי: ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים
נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי: ז אברך את-יהוה
אשר יעצני אף-לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי
תמיד פי מימיני בל-אמוט: ט לכן א שמח לפי ויגל כבודי
אף-בשרי ישכן לבטח: י כי לא-תעזב נפשי לשאול לא-תתן
חסידיך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות
את-פניך נעמות בימינך נצח:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי־
אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־
הַחַרְשָׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בַשְּׂאֲנָתִי כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וּלְיָלֵה
תִּכְבַּד עָלַי יָרֵךְ נִהַפֵּךְ לְשׂוֹדֵי בְחֵרְבֵנִי קוֹץ סֵלָה: ה חֲטָאָתִי
אוֹדִיעֵךְ וְעוֹנֵי לֹא־כִסִּיתִי אִמְרָתִי אוֹדָה עָלַי פֶשַׁעִי לִיהוָה
וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאָתִי סֵלָה: ו עַל־זֹאת וַתִּפְלַל כָּל־חֲסִיד |
אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה |
סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רְנִי פִלְט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה: ח אֲשַׁפִּילְךָ |
וְאוֹרֵךְ בְּדַרְדְּרוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ | כְּסוּם
כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמִתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוּם בַּל קָרַב אֵלֶיךָ:
י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹשֶׁת בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ:
יֵא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא א לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־דָּל בְּיוֹם
רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר
בְּאָרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו: ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי
כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֵת בְּחֵלְיוֹ: ה אֲנִי־אִמְרָתִי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה
נַפְשִׁי כִּי־חֲטָאָתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאָבֵד
שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ יִקְבִּץ־אָוֶן לוֹ יֵצֵא
לְחוֹץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְּלַחֲשׁוּ כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי | יִחְשְׁבוּ רָעָה
לִי: ט דְּבַר־בְּלִיעַל יַעֲזוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לְקוֹם:
י גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר־בְּסַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחַמִּי הַגְּדִיל עָלַי
עֵקֵב: יֵא וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם: יב בּוֹזֵאת

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִדְעָתִי כִּי־חִפְצָתָ בִּי כִּי לֹא־יָרִיעַ אִיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי
תִּמְכַּת בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב א לְמִנְצַח מִשְׁפִּיל לְבַנְי־קִרְתָּ: ב כְּאֵיל תִּעְרַג עַל־אֲפִיקַי־
מִים בֶּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֱלֹהִים: ג עֲמָאָה נִפְשֵׁי |
לְאֱלֹהִים לֹאֵל חַי מְתֵי אָבּוֹא וְאַרְאָה פָּנַי אֱלֹהִים: ד הֵי־תִתְחַלִּי
דְּמַעְתִּי לְחֶם יוֹמָם וְלִילָה בְּאָמַר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ:
ה אֱלֹהֵי אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נִפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר | בְּסֶדֶד אֲדַדִּם
עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹנֵנִ:
ו מַה־תִּשְׁתַּוְּחַחִי | נִפְשֵׁי וְתִהְיֵי עָלַי הוֹחֵלִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד
אוֹדְנֵנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנִינוּ: ז אֱלֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל־בֶּן אֲזַכְּרָךְ
מֵאַרְצֵי יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מִהַר מִצְעֵר: ח תְּהוֹם־אֵל־תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צַנּוּרֶיךָ כָּל־מִשְׁפָּרֶיךָ וְנִגְלֶיךָ עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם | יִצְוֶה
יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבִלְיָלָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלֶה לֹאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה |
לֹאֵל סְלַעִי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמָה־קָדַר אֵלַיךְ בְּלַחֵץ אוֹיְבֵי:
יא בְּרִצָּח | בְּעֲצָמוֹתַי הִרְפּוּנֵי עוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיךְ
אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחַחִי | נִפְשֵׁי וּמַה־תִּתְהַמֵּי עָלַי הוֹחֵלִי
לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֵנוּ יִשׁוּעַת פָּנַי וְאֱלֹהֵי:

נט א לְמִנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְּתָם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאִיבֵי | אֱלֹהֵי מִמַּת־קוֹמְמֵי
תִּשְׁנַבְּנֵנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אֹזֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דְמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי
הִנֵּה אָרְבוּ לְנִפְשֵׁי יְגוּרוֹ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתֵי
יְהוָה: ה בְּלִי־עֵז יִרְצוֹן וַיִּפְּנְנוּ עוֹרָה לְקַרְאֵתִי וַרְאָה: ו וְאַתָּה
יְהוָה־אֱלֹהִים | עֲבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם
אֶל־תַּחַן כָּל־בְּגְדֵי אֹזֶן סִלָּה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יְהֵמוֹ כִּכְלָב

ויסובבו עיר: ח הנה | וביעון בפייהם תרבות בשפתותיהם
 כימי שמע: ט ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל-גוים: י עז
 אליך אשמרה כי-אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמני
 אלהים יראני בשררי: יב אל-תהרנם | פן-ישפחו עמי הניעמו
 בחילך והורידמו מגנו אדני: יג חטאת-פימו דבר-שפתימו
 וילכדו בגאונם ומאלה ומפחש יספרו: יד בלה בחמה בלה
 ואינמו וידעו כי-אלהים משל בעקב לאפסי הארץ סלה:
 טו וישבו לערב יהמו כפלב ויסובבו עיר: טז חמה יניעון
 לאכל אם-לא ישבעו וילינו: יז ואני | אשר עזך וארנן לבקר
 חסדך פי-היית משגב לי ומנוס ביום צר-לי: יח עזי אליך
 אשמרה כי-אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז א למנצח על- ידותון לאסף מזמור: ב קולי (* אל-
 אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין אלי: ג ביום
 צרתי אדני דרשתי ידי | לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם
 נפשי: ד אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה | ותתעטף רוחי
 סלה: ה אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו השבתי
 ימים מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה עם-לבבי
 אשיחה ונחפש רוחי: ח הלעולמים זנח | אדני ולא-יסוף
 לרעות עוד: ט האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר:
 י השבת חנות אל אם-קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלזתי
 היא שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי-יה כי-אזכרה מקדם
 פלאך: יג והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך אשיחה: יד אלהים
 בקדש דרכך מיראל גדול כאלהים: טו אתה האל

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הקללי

עשה פלא הודעת בעמים עוף: טז גאלת בזרוע עמך בני-
 יעקב ויוסף סלה: יז ראוך מים | אלהים ראוך מים יחילו אף
 ירצו תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים אף-
 חצציה יתהלכו: יט קול רעמך | בגלגל האירו ברקים תבל
 רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפך ושכילך במים רבים
 ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמך ביד-משה ואהרן:

צ א תפלה למשה איש-האלהים אדני מעון אתה היות לנו
 בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל
 ומעולם עד-עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד-דפא ותאמר
 שובו בני-אדם: ד כי אלה שנים בעיניך פיוס אתמול פי יעבר
 ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר פחציר יחלף:
 ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: ז כי-כלינו באפך
 ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור
 פניך: ט כי כל-ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו-הנה:
 י ימי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת | שמונים שנה
 ורחבם עמל ואון כירגז חיש ונעפה: יא מי-יודע עז אפך
 וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה:
 יג שובה יהנה עד-מתי והנחם על-עברך: יד שבענו בבקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל-ימינו: טו שמתנו פירות עניתנו
 שנות ראינו רעה: טז יראה אל-עברך פעלך ותדרך על-
 בניהם: יז ויהי | נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
 עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה א הודו ליהנה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
 ב שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-נפלאותיו: ג התהללו
 בשם קדשו ישמח לב | מבקשי יהנה: ד דרשו יהנה ועזו

תקון הפללי

בַּקְשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד: ה זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה מִפְתִּי
 וּמִשְׁפָּטָיו פִּי: ו זָרַע אֲבָרְהָם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בַּחֲדָרָיו: ז הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר
 צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבָרְהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
 י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לְךָ
 אֲתָן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהִיזְתֶּם מִתִּי מִסֵּפֶר
 כְּמַעַט וַנָּרִים בָּהֶ: יג וַיִּתְּחַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם
 אַחֵר: יד לֹא־הֵנִיחַ אָדָם לְעַשְׂקֶם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִים:
 טו אֶל־תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי וּלְנַבִּיאֵי אֱלֹהֵי־תִרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רַעֲב
 עַל־הָאָרֶץ כָּל־מִטְהַלְכֵם שָׁבֵר: יז שְׁלַח לְפָנֶיהֶם אִישׁ לְעַבְד
 נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנּוּ בַּכָּבֵל רָגְלוֹ בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד־עַתָּה
 בֹּא־דִבְרוּ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהוּ: כ שְׁלַח מַלְאָךְ וַיִּתִּירָהוּ מִשַּׁל
 עַמִּים וַיַּפְתָּחָהוּ: כא שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשַּׁל בְּכָל־קַנְיָנוֹ:
 כב לֵאסֹר שָׂרְיוֹ בְּנַפְשׁוֹ וּזְקִנָיו יַחֲכֶם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם
 וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצְרַיִם:
 כה חֲפֵץ לִבָּם לְשֹׂנֵא עַמּוֹ לְהַתְּנַבֵּל בְּעַבְדָיו: כו שְׁלַח מֹשֶׁה
 עֲבָדוֹ אַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שָׁמוּ־בָם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו וּמִפְתִּים
 בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח הַשֶּׁדֶךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט חֲפֵץ
 אֶת־מִימֵיהֶם לָדָם וַיִּמַּת אֶת־דָּגְתָם: ל שָׂרִיץ אֶרֶצָם צִפְרֻדַּעִים
 בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עֲרֹב בְּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גְּשָׁמֵיהֶם בְּרַד אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרֶצָם: לג וַיָּךְ גִּפְסָם וַתֵּאֱנַתֶּם
 וַיִּשְׁפֹּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסֵּפֶר:
 לה וַיֵּאֱכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֶרֶצָם וַיֵּאֱכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיָּךְ
 כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם: לז וַיַּעֲזִיבָם בְּכַסֵּף
 וַזָּהַב וַאֲיִן בַּשֶּׁבֶטָיו כּוֹשֵׁל: לח שָׁמַח מִצְרַיִם בַּעֲצָתָם כִּי־נִפְל
 פָּתְחָם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֵינָיו לְמִסְפָּד וַאֲשׁ לְהֵאִיר לְיִלְדָה:

תקון הפללי

מ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: מא פתח צור ויזובו
מים הלכו בעיות נהר: מב פי זכר את דבר קדשו את
אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחריו:
מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור |
ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלו א על נהרות | בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו
את ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו בנרותינו: ג פי
שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו
משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר:
ה אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני: ו תדבק לשוני | לחפי
אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש
שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום ירושלם האמרים
ערו | ערו עד היסוד בה: ח בת כבל השודדה אשרי שישלם
לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את עללך
אל הסלע:

קנ א הללויה | הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו:
ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר הללוהו בגבל וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו
במנים וענב: ה הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם
יהוה ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם פי חסו בו: